Nr 65

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ackordslag m. m. jämte motion i ämnet.

Genom en den 14 maj 1970 dagtecknad proposition, nr 136, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitieärenden och lagrådets protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) ackordslag,
2) lag om ändring i konkurslagen (1921: 225),
3) lag om ändring i giftermålsbalken,
4) lag om ändring i lagen (1898: 64 s. 10) om boskillnad,
5) lag om ändring i ärvdabalken,
6) lag om ändring i handelsbalken,
7) lag om ändring i förordningen (1845: 50 s. 1) i avseende på handel om lösören, som köparen låter i säljarens vård kvarbliva,
8) lag om ändring i lagen (1927: 77) om försäkringsavtal,
9) lag om ändring i lagen (1956: 217) om vissa kreditinrättningars konkurs,
10) lag om ändring i uppbördsförordningen (1953: 272),
11) förordning om ändring i förordningen (1958: 295) om sjömansskatt.

I samband med propositionen har utskottet behandlat den i anledning av propositionen väckta motionen II: 1478 av herr *Oskarson*.

Redogörelse för motionen lämnas på s. 58.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag till en ny ackordslag som skall ersätta nuvarande bestämmelser från 1921. Vidare föreslås att bestämmelserna i konkurslagen om ackord anpassas till innehållet i ackordslagsförslaget. De nämnda förslagen föranleder vissa följdändringar i annan lagstiftning.

De i propositionen upptagna förslagen syftar till sådan reformering av ackordslagstiftningen, att ackordsförfarandet skall kunna komma till större användning än nu.

F. n. försvåras ackordsförhandling ofta av att borgenärerna oberoende av

ackordsförhandling kan få utmätning eller försätta gäldenären i konkurs. I propositionen föreslås en ordning som ger möjlighet att komma tillrätta med detta. Gäldenär som vill ha ackord skall hos konkursdomaren kunna begära förordnande av en god man, som skall övervaka förhandlingen och bevaka borgenärernas rätt. När god man förordnats, skall enskild borgenär endast i undantagsfall kunna få utmätning eller konkurs till stånd.

Kan inte uppgörelse träffas inom viss tid, har gäldenären möjlighet att få till stånd offentlig ackordsförhandling som kan leda fram till att ackord antas av en borgenärsmajoritet.

Beträffande själva ackordsförhandlingen och innehållet i ackordet innebär förslaget bl. a. att minsta tillåtna ackordsprocent sätts ned och att kravet på borgenärsmajoritet minskas och görs beroende av ackordsprocentens storlek. En nyhet är att konkurslagens återvinningsregler föreslås bli tillämpliga vid offentlig ackordsförhandling. Förfarandet vid offentlig ackordsförhandling föreslås också förenklat.

Bland följdändringarna kan nämnas, att tiden för indrivning av skatter förlängs när god man förordnats enligt ackordslagsförslaget.

Ackordslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1971.

Av propositionen återges i det följande — förutom författningsförslagen — väsentligen vad föredragande departementschefen anfört i sin allmänna motivering vid lagrådsremissen. Beträffande redogörelser för bl. a. gällande rätt, ackordslagstiftningen i övriga nordiska länder, lagberedningens betänkande Utsökningsrätt VII, Ackordsförhandling, och remissyttranden över betänkandet samt specialmotivering får utskottet hänvisa till propositionen.

De vid propositionen fogade författningsförslagen är av följande lydelse (s. 3—40).

1) Förslag
till
Ackordslag

Härigenom förordnas som följer.

Inledande bestämmelser

1 §

Med ackord avses i denna lag en ekonomisk uppgörelse utan konkurs mellan en gäldenär som är på obestånd och hans borgenärer.

Ackordsförfarande enligt lagen sker under medverkan av god man. Ackord kommer till stånd antingen genom överenskommelse eller också genom beslut efter förhandling i särskild ordning (offentligt ackord).

I konkurslagen (1921: 225) finns bestämmelser om ackord i konkurs.

God man

2 §

På ansökan av gäldenär som är på obestånd skall god man förordnas för utredning och förhandling med borgenärerna om ackord. God man skall dock ej förordnas om det saknas skälig anledning antaga att ackord kan komma till stånd.

3 §

God man bör vara lagfaren. Han skall i övrigt ha den insikt och erfarenhet som uppdraget kräver samt åtnjuta borgenärernas förtroende.

God man skall vara myndig. Till god man får ej förordnas någon som står gäldenären nära eller är beroende av honom. Den som är anställd vid domstol får ej förordnas till god man.

Om det finnes erforderligt, skall även förordnas ersättare för gode mannen. Bestämmelserna om god man gäller även för ersättare.

God man skall entledigas, om han finnes icke vara lämplig eller av annan särskild orsak bör skiljas från uppdraget.

4 §

Gäldenären skall vid förvaltningen av sin egendom samråda med gode mannen, som skall övervaka att borgenärernas bästa iakttages.

Ansökan om förordnande av god man

5 §

Ansökan som avses i 2 § göres skriftligen hos konkursdomaren. Ansökningshandlingen skall innehålla en kortfattad redogörelse för gäldenärens ekonomi, orsakerna till hans obestånd och det sätt på vilket han ämnar tillgodose borgenärerna efter ackord.

6 §

Bestämmelserna i konkurslagen (1921: 225) om behörig konkursdomare vid ansökan om konkurs äger motsvarande tillämpning i fråga om ansökan om förordnande av god man.

Vid ansökan skall gäldenären ange och styrka de omständigheter som betingar konkursdomarens behörighet, om de ej är kända.

Har ansökan gjorts hos konkursdomare som icke är behörig, skall han genast sända ansökningshandlingen till konkursdomare som enligt vad handlingarna visar är behörig och underrätta gäldenären. Ansökan skall anses gjord, när ansökningshandlingen inkom till den förra konkursdomaren.

Framgår ej av ansökningen vem som är behörig konkursdomare eller är den eljest bristfällig och efterkommer gäldenären ej föreläggande att avhjälpa bristen, skall ansökningen avvisas.

Godmansförordnandes upphörande

7 §

Försummar gäldenären vad som åligger honom enligt 4 § eller saknas i annat fall anledning antaga att ackord kan komma till stånd, skall konkursdomaren återkalla förordnande av god man. Förordnandet skall genast återkallas, om uppgörelse träffas med borgenärerna. När förordnandet av god man återkallas, förfaller verkan av förordnandet.

8 §

Göres ej ansökan om förhandling om offentligt ackord hos konkursdomaren inom två månader efter det att god man förordnats, är verkan av godmansförordnande förfallen vid utgången av nämnda tid.

Verkan av förordnande av god man förfaller, om gäldenären försättes i konkurs.

Konkurs och utmätning efter godmansförordnande

9 §

Om borgenär, vars fordran skulle komma att omfattas av ackordet, ansöker att gäldenären skall försättas i konkurs, skall, när god man förordnats, ansökningen på begäran av denne förklaras vilande i avvaktan på att uppgörelse med borgenärerna kommer till stånd eller att gäldenären ansöker om förhandling om offentligt ackord. Vilandeförklaring skall dock ej meddelas, om det finns särskilda skäl antaga att borgenärens rätt är i fara.

10 §

Sker utmätning sedan god man förordnats, får den utmätta egendomen ej säljas utan gode mannens medgivande utom när den hastigt förstöres eller faller i värde eller när den fordrar alltför kostsam vård. Vad som inflyter efter försäljning eller på annat sätt får ej utbetalas till utmätningssökanden utan gode mannens medgivande.

Består utmätningen då förhandling om offentligt ackord beslutats, skall utmätningsförfarandet nedläggas, om gode mannen begär det, och utmätningen gå åter.

Om utmätningssökanden hade särskild förmånsrätt i egendomen, fortgår förfarandet utan hinder av första och andra styckena.

Villkor för offentligt ackord

11 §

Är god man förordnad och vill gäldenären att förhandling om offentligt ackord inledes, skall gäldenären göra ansökan härom inom tid som anges i 8 § första stycket.

Offentligt ackord får avse, att fordringar, som tillkommer borgenärer vilka enligt 12 § får deltaga i förhandlingen, nedsättes och betalas på närmare angivet sätt. Ackordet skall ge alla likaberättigade borgenärer lika rätt och minst tjugofem procent av fordringarnas belopp, om ej lägre ackordsprocent godkännes av samtliga kända borgenärer som skulle omfattas av ackordet eller synnerliga skäl för lägre procent föreligger. Betalning av föreskriven minsta utdelning skall ske inom ett år efter det att ackordet fastställts, om ej samtliga nämnda borgenärer godkänner längre betalningstid.

Utan hinder av andra stycket får offentligt ackord innehålla villkor att borgenärerna får full betalning intill visst belopp, om avvikelsen kan anses skälig med hänsyn till omfattningen av boet och övriga omständigheter. Avvikelse till nackdel för viss borgenär får också äga rum, om han medgivit det.

Ackord får även avse, att gäldenären endast får anstånd med betalningen eller annan särskild eftergift. Därvid äger andra och tredje styckena motsvarande tillämpning.

Borgenärer vid offentligt ackord

12 §

I förhandling om offentligt ackord deltager endast borgenärer, vilkas fordringar uppkommit före beslutet om förhandling om offentligt ackord. Borgenär, som kan få täckning för sin fordran genom kvittning eller vars fordran är förenad med förmånsrätt, deltager icke i förhandlingen.

Om borgenär helt eller delvis avstår från kvittningsrätt eller förmånsrätt, deltager han i förhandlingen i motsvarande mån. Kan borgenärs fordran endast till viss del täckas genom kvittning eller understiger värdet av den egendom i vilken borgenär har särskild förmånsrätt hans fordran, deltager han med återstående del av fordringen.

Innehåller ackordsförslaget bestämmelse att borgenärer som ej har förmånsrätt skall få full betalning intill visst belopp, skall deras fordringar i ackordsförfarandet anses som förmånsberättigade i motsvarande mån.

Borgenär får deltaga i förhandlingen, även om hans fordran ej är förfallen till betalning eller den är beroende av särskilt villkor.

Bestämmelserna om borgenär som har förmånsrätt äger motsvarande tillämpning, när borgenär till säkerhet för sin fordran har äganderättsförbehåll.

Konkurs och utmätning under förhandling om offentligt ackord

13 §

Sedan ansökan om förhandling om offentligt ackord gjorts, får gäldenären försättas i konkurs endast om det finns skälig anledning antaga att ackord icke kan komma till stånd. I annat fall skall konkursansökningen förklaras vilande till dess ackordsfrågan avgjorts.

Första stycket gäller ej, om konkursansökningen gjorts av borgenär vars fordran icke skulle omfattas av ackordet och särskilda skäl föreligger till antagande att borgenärens rätt är i fara.

Försättes gäldenären i konkurs innan frågan om offentligt ackord avgjorts, förfaller ackordsfrågan.

14 §

Sedan förhandling om offentligt ackord beslutats, får utmätning för dessförinnan uppkommen fordran ej äga rum innan ackordsfrågan blivit avgjord. Om det ändå sker, är utmätningen utan verkan. Borgenär som har förmånsrätt i viss egendom har dock rätt att få denna egendom utmätt.

Borgenärsmajoritet vid offentligt ackord

15 §

Ackordsförslag, som ger minst femtio procent av fordringsbeloppen, skall anses antaget av borgenärerna, om tre femtedelar av de röstande godtagit förslaget och deras fordringar uppgår till tre femtedelar av de röstberättigande fordringarnas sammanlagda belopp. Är ackordsprocenten lägre, skall ackordsförslaget anses antaget, om tre fjärdedelar av de röstande enats om förslaget och deras fordringar uppgår till tre fjärdedelar av de röstberättigande fordringarnas sammanlagda belopp.

Återvinning vid offentligt ackord

16 §

Sedan förhandling om offentligt ackord beslutats, äger bestämmelserna i konkurslagen (1921: 225) om återvinning vid konkurs motsvarande tillämpning, om ackordet fastställes.

Bestämmelserna i 31 § konkurslagen om återvinning av betalning genom utmätning äger motsvarande tillämpning i fråga om förmånsrätt som borgenär vunnit genom utmätning. Rätten får även förordna, att fortsatt verkställighet av utmätningen tills vidare ej får äga rum.

17 §

Talan om återvinning väckes av borgenär vars fordran skulle omfattas av ackord. Talan skall väckas före det borgenärssammanträde som avses i 29 § och får ej slutligt prövas innan ackordsfrågan blivit avgjord. Borgenär som vill väcka talan skall underrätta gode mannen. Om så ej skett, får hans talan ej upptagas till prövning.

Upphör ackordsförhandling utan att ackord kommit till stånd och försättes ej gäldenären i konkurs efter ansökan som gjorts inom tre veckor från det att ackordsfrågan avgjordes, skall den väckta återvinningstalan avvisas.

18 §

Vad som vinnes genom återvinningstalan skall, sedan kärandens kostnader ersatts, tillkomma de borgenärer som omfattas av ackordet. Svarande som med anledning av kärandens talan kan få fordran mot gäldenären deltager med fordringen i förhandlingen om offentligt ackord och har rätt att avräkna den utdelning som tillkommer honom på vad han annars skolat betala.

Om det i målet påkallas av borgenär som omfattas av ackordet eller av gäldenären, kan rätten föreskriva särskild förvaltning av det som enligt första stycket skall tillkomma borgenärerna. Egendom som satts under sådan förvaltning får utmätas endast om ackordet förfallit.

Verkan av offentligt ackord

19 §

Fastställt ackord är bindande för alla borgenärer, kända eller ej, som enligt 12 § hade rätt att deltaga i ackordsförhandlingen.

Borgenär med förmånsrätt i viss egendom är bunden av ackordet i fråga om belopp som ej kan uttagas ur egendomen.

20 §

Borgenär som förvärvat sin fordran hos gäldenären innan förhandling om offentligt ackord beslutats får utan hinder av ackord använda fordringen till kvittning mot skuld som han då hade till gäldenären.

Den som förvärvat fordran mot gäldenären genom avtal med tredje man inom sextio dagar innan ansökan om förordnande av god man gjordes eller senare har ej rätt till kvittning enligt första stycket, om han vid tiden för avtalet stod i skuld hos gäldenären och hade skälig anledning antaga att gäldenären var på obestånd. Rätt till kvittning har ej heller borgenär som, sedan han erhållit sin fordran, under nämnda tid satt sig i skuld hos gäldenären och därvid hade skälig anledning antaga att gäldenären var på obestånd.

21 §

Borgenär som godkänt ackordsförslag förlorar ej genom godkännandet sin rätt mot borgensman eller annan som förutom gäldenären svarar för fordringen.

Inledande av förhandling om offentligt ackord m. m.

22 §

Ansökan om förhandling om offentligt ackord göres hos den konkursdomare som förordnat god man.

Ansökningen skall åtföljas av

1. ackordsförslag som anger hur mycket gäldenären bjuder i betalning och när denna skall erläggas samt om säkerhet ställts för ackordet och vari den i så fall består,
2. förteckning över boets tillgångar och skulder, upprättad enligt 23 § tidigast två månader innan ansökan om förhandling om offentligt ackord gjordes,
3. den senaste balansräkningen, om gäldenären är eller varit bokföringsskyldig under det sista året innan ansökan om förordnande av god man gjordes,
4. berättelse av gode mannen som anger boets tillstånd och orsakerna till gäldenärens obestånd samt innehåller översikt över tillgångar och skulder, uppgift om den utdelning som kan påräknas i en konkurs och upplysning

huruvida egendom frångått gäldenären under sådana förhållanden att den kan bli föremål för återvinning, huruvida det finns skälig anledning antaga att gäldenären gjort sig skyldig till brott mot sina borgenärer och i så fall grunden därför samt vilka handelsböcker gäldenären hållit och hur de blivit förda,

5. yttrande av gode mannen, huruvida han anser att ackordsförslaget bör antagas av borgenärerna,

6. intyg av gode mannen att borgenärer, som till antalet utgör minst två femtedelar av de i bouppteckningen upptagna borgenärer vilkas fordringar skulle omfattas av ackordet och som tillsammans innehar minst två femtedelar av dessa fordringars sammanlagda belopp, förklarat sig anse ackordet antagbart,

7. bevis att ackordsförslaget samt gode mannens berättelse och yttrande sänts till alla borgenärer som upptages i bouppteckningen,

8. förskott, med belopp som Konungen föreskrivit, på kostnaden för ackordsfrågans handläggning hos konkursdomaren och rätten samt av konkursdomaren godkänd säkerhet för vad som ej täckes av förskottet.

23 §

Bouppteckning upprättas av gode mannen. I bouppteckningen skall tillgångarna upptagas till noggrant uppskattade värden. Om gäldenären är eller varit bokföringsskyldig under det sista året innan ansökan om förordnande av god man gjordes, skall om möjligt även lämnas specificerad uppgift om de värden som i handelsböckerna åsatts tillgångarna eller, när sådan värdering ej gjorts, om anskaffningskostnaden. Bouppteckningen skall vidare innehålla uppgift om varje borgenärs namn och adress.

Ränta på borgenärs fordran skall ej beräknas längre än till dagen för ansökan om förordnande av god man. Fordran i utländskt myntslag skall beräknas efter den kurs som gällde nämnda dag.

Har borgenär förmånsrätt, skall det anges jämte grunden därtill.

Förekommer anmärkning mot fordran eller bedömes värdet av egendom, vari borgenär har särskild förmånsrätt, understiga hans fordran, skall det anges.

24 §

Har gäldenären ej fullgjort vad som åligger honom enligt 22 § och efterkommer han ej föreläggande att avhjälpa bristen, skall ansökningen avvisas. Avvisas ansökningen, förfaller omedelbart verkan av att god man förordnats.

25 §

Upptages ansökningen, skall gäldenären inför konkursdomaren avlägga bouppteckningsed på tid som konkursdomaren bestämmer. Gäldenären skall därvid göra de tillägg eller ändringar som han finner påkallade och med ed betyga att bouppteckningen med gjorda tillägg eller ändringar är riktig, så att det ej honom veterligen har oriktigt utelämnats eller upptagits någon tillgång eller skuld.

När anledning förekommer, får konkursdomaren tillåta gäldenären att avlägga eden inför annan konkursdomare. Är gäldenären sjuk, får eden avläggas där han vistas.

26 §

Avlägger gäldenären eden, skall konkursdomaren genast meddela beslut om förhandling om offentligt ackord.

Vägrar gäldenären att avlägga ed, skall ansökningen om förhandling om offentligt ackord förklaras förfallen. Om konkursdomaren finner synnerliga skäl föreligga att förhandling kommer till stånd, får dock beslut om förhandling meddelas utan att ed avlagts. Om ansökningen förklaras förfallen, upphör omedelbart verkan av att god man förordnats.

Beslut om ackordsförhandling skall genast kungöras i Post och Inrikes Tidningar och i övrigt på sätt Konungen föreskriver.

27 §

Vill någon deltaga i ackordsförhandlingen med fordran som icke upptagits i bouppteckningen och ej heller senare blivit känd, bör han skriftligen anmäla fordringen hos gode mannen senast en vecka före det borgenärssammanträde som avses i 29 §. Anmäles fordran senare, får det ej föranleda att borgenärernas prövning av ackordsförslaget uppskjutes.

28 §

Om gäldenären eller borgenär vill framställa anmärkning mot anmäld fordran, skall han göra det skriftligen hos gode mannen i så god tid som möjligt och i vart fall före omröstningen vid borgenärssammanträdet.

Finner gode mannen anledning till anmärkning mot fordran som skulle omfattas av ackordet eller framställer gäldenären eller borgenär sådan anmärkning hos gode mannen, skall denne skyndsamt underrätta den borgenär som anmält fordringen om anmärkningen. Detsamma gäller, när värdet av egendom vari borgenär har särskild förmånsrätt bedömes understiga fordringen.

Borgenärssammanträde

29 §

Sammanträde med borgenärerna inför konkursdomaren skall hållas tidigast tre och senast fem veckor efter det att förhandling om offentligt ackord beslutats.

Gäldenären bör inställa sig personligen vid borgenärssammanträdet. Han skall därvid lämna konkursdomaren, gode mannen och borgenärerna de upplysningar om boet som de begär. Kan gäldenären ej infinna sig personligen, bör han ställa ombud.

Gode mannen skall tillhandahålla förteckning på de borgenärer som har rätt att deltaga i omröstning i ackordsfrågan, med uppgift om de fordringsbelopp för vilka rösträtt får utövas. I förteckningen skall även antecknas anmärkning som framställts mot borgenärs fordran.

Vid sammanträdet skall underrättelse lämnas om tillägg till bouppteckningen eller ändring i denna som gäldenären gjort i samband med att han avlagt ed och om felaktighet som blivit känd på annat sätt. Om gäldenären ej avlagt ed, skall anledningen därtill uppges.

30 §

Om både borgenär och borgensman eller annan som förutom gäldenären ansvarar för borgenärens fordran vill rösta för denna, har de tillsammans en röst, vilken beräknas efter borgenärens fordran. Kan de icke enas, gäller borgenärens mening, om ej de andra löser ut honom eller ställer betryggande säkerhet för fordringen.

31 §

Vid borgenärssammanträdet skall borgenärerna rösta om ackordsförslaget.

Anmärkning som framställts mot fordran utgör ej hinder mot röstning. Är utgången av omröstningen beroende av om fordringen skall beaktas eller ej, skall konkursdomaren vid sammanträdet utreda tvistefrågan och söka få förlikning till stånd. Om alla närvarande medger att anmärkningen förfaller eller inskränker den eller uppdrager åt gode mannen att sluta förlikning med borgenären, gäller det även för den som uteblivit. Kan förlikning ej träffas, skall rätten pröva anmärkningen för bestämmande av omröstningens utgång.

Förlikning angående framställd anmärkning får ej ingås i annan ordning än som anges i andra stycket utan samtycke av alla vilkas rätt är beroende av förlikningen.

Vid omröstning äger 23 § andra stycket motsvarande tillämpning.

32 §

Gäldenären får ej återtaga eller ändra ackordsförslaget utan medgivande av konkursdomaren. Yrkande härom skall framställas senast vid borgenärssammanträdet innan omröstning sker. Mot konkursdomarens beslut i fråga om återtagande eller ändring av ackordsförslag får talan ej föras särskilt.

Har ändring av ackordsförslaget medgivits, får prövningen av förslaget uppskjutas till fortsatt sammanträde inom tre veckor. Om ändringen icke medför att förslaget blir sämre för borgenärerna, får uppskov dock äga rum endast om särskilda skäl föreligger.

33 §

Om konkursdomaren i annat fall än som avses i 32 § andra stycket finner särskilda skäl föreligga för att borgenärernas prövning av ackordsförslaget uppskjutes, får han besluta om uppskov till fortsatt sammanträde inom tre veckor.

Fastställelse av offentligt ackord

34 §

Har ackordsförslaget antagits vid borgenärssammanträdet men förekommer anledning att ackordet på grund av 36 § ej skall fastställas, skall konkursdomaren hänskjuta ackordsfrågan till rätten. Detsamma gäller, om det vid borgenärssammanträdet ej kan avgöras om förslaget antagits eller förkastats. Föreligger ej fall som nu sagts, skall konkursdomaren fastställa ackordet.

Beslut i ackordsfrågan skall meddelas inom en vecka, om ej längre rådrum är nödvändigt på grund av särskilda omständigheter.

35 §

Är utgången av omröstningen över ackordsförslaget beroende av om kvarstående anmärkningar godkännes eller ej och finner rätten i övrigt skäl att fastställa ackordet, skall den först pröva anmärkningarna eller så många av dem att utgången av omröstningen blir densamma, vare sig övri-

ga anmärkningar godkännes eller ej. Mot rättens beslut med anledning av framställd anmärkning får talan ej föras.

36 §

Ackord får icke fastställas, om

1. ärendet ej handlagts i föreskriven ordning och felet kan ha inverkat på ackordsfrågans utgång,
2. ackordet ej uppfyller villkoren i 11 § andra—fjärde styckena,
3. det finns skälig anledning antaga att gäldenären i hemlighet gynnat någon borgenär för att inverka på ackordsfrågans avgörande eller att annat svek ägt rum vid ackordet, eller
4. ackordet uppenbart är till skada för borgenärerna.

Även om första stycket ej är tillämpligt, får fastställelse efter omständigheterna vägras, om borgenär eller borgensman eller annan som förutom gäldenären svarar för fordringen bestritt fastställelse på grund av att betryggande säkerhet för ackordets fullgörande ej finns eller att ackordet är till skada för borgenärerna eller att annan särskild anledning föreligger att ackord ej bör medges.

Vägras fastställelse enligt första stycket 1 och är förslaget ej förkastat av borgenärerna eller förfallet, skall borgenärerna på nytt pröva ackordsfrågan och sammanträde utsättas härför. Särskild talan får ej föras mot beslut om sådan prövning.

Tillsyn över offentligt ackord

37 §

På begäran av borgenär vars fordran omfattas av ackordet kan konkursdomaren, om skäl föreligger, förordna gode mannen eller annan lämplig person att utöva tillsyn över att gäldenären fullgör sina åtaganden enligt ackordet.

Om det finnes erforderligt, skall även förordnas ersättare för tillsynsmannen.

Gäldenären skall ge tillsynsman de uppgifter som denne begär och följa de anvisningar som tillsynsmannen lämnar.

Bestämmelserna i 3 § fjärde stycket äger motsvarande tillämpning i fråga om entledigande av tillsynsman.

Förverkande av offentligt ackord

38 §

På ansökan av borgenär vars fordran omfattas av ackordet kan rätten förklara, att den eftergift som genom ackordet medgivits gäldenären har förfallit, om gäldenären

1. gjort sig skyldig till oredlighet mot borgenärer eller i hemlighet gynnat någon borgenär för att inverka på ackordsfrågans avgörande,
2. åsidosätter vad som åligger honom enligt 37 § tredje stycket, eller
3. på annat sätt uppenbart försummar sina åtaganden enligt ackordet.

Förlikning är ej tillåten i fråga som avses i första stycket.

Även om den eftergift som medgivits gäldenären förklarats förfallen, får borgenärerna göra ackordet i övrigt gällande mot gäldenären eller mot den som gått i borgen för ackordet.

Särskilda bestämmelser

39 §

Bevis eller fullmakt, som visar att den som vid ackordsförhandling i egenskap av ställföreträdare eller ombud företräder borgenär är behörig, skall företes endast om det påkallas av särskilda skäl.

Är behörighetshandling ej tillgänglig när den skall företes, skall ställföreträdaren eller ombudet få tid att förete sådan handling.

40 §

Arvode till gode mannen och ersättning för kostnad som uppdraget medfört skall prövas av rätten, om gode mannen eller gäldenären gör framställning därom. Så länge ackordet ej fullgjorts får sådan framställning göras också av borgenär vars fordran omfattas av ackordet.

Första stycket äger motsvarande tillämpning beträffande arvode och kostnadsersättning till tillsynsman.

41 §

Talan mot beslut som konkursdomaren meddelat enligt denna lag föres i hovrätten. Besvärstiden är två veckor.

Besvärstiden räknas i fråga om beslut om förhandling om offentligt ackord från det att kungörelsen om förhandlingen infördes i Post och Inrikes Tidningar.

42 §

Beslut om förordnande eller entledigande av god man eller tillsynsman, återkallelse av sådant förordnande eller förhandling om offentligt ackord länder omedelbart till efterrättelse, om ej annat förordnas.

43 §

Mål om ackord som av konkursdomaren hänskjutits till rätten skall utan förberedelse företagas till huvudförhandling. Utsättes målet till fortsatt eller ny huvudförhandling, skall dock rätten, om det erfordras för att målet vid denna skall kunna slutföras, förordna att förberedelse skall äga rum. Parts utevaro utgör ej hinder för målets avgörande.

Beträffande talan mot rättens avgörande i mål som avses i första stycket äger bestämmelserna i rättegångsbalken om talan mot beslut i mål som väckts vid underrätt motsvarande tillämpning.

44 §

Ackordsfrågan anses avgjord, när genom beslut, som vunnit laga kraft, gäldenären medgivits att återtaga ackordsförslaget eller ackordsförslaget funnits ej vara antaget av borgenärerna eller fastställelse av antaget ackord vägrats eller ackord blivit fastställt.

45 §

Konkursdomaren får meddela beslut enligt 6 eller 24 § även om han är jävig.

46 §

Borgenär, som för sin röst vid borgenärssammanträde betingat sig särskild förmån av gäldenären, dömes till böter eller fängelse i högst ett år.

47 §

Åtal mot gäldenär för brottsligt förhållande mot borgenärer och åtal för brott som avses i 46 § får väckas vid den rätt där ackordsförhandlingen äger eller ägt rum.

48 §

Bestämmelserna i denna lag om gäldenär äger ej tillämpning i fråga om
1. bankaktiebolag, sparbank eller centralkassa för jordbrukskredit,
2. kreditaktiebolag, stadshypoteksförening eller landshypoteksförening,
3. understödsförening,
4. försäkringsbolag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1971, då lagen (1921: 227) om ackordsförhandling utan konkurs skall upphöra att gälla.

Äldre bestämmelser gäller, när beslut om inledande av ackordsförhandling meddelats före nya lagens ikraftträdande.

Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift som ersatts genom bestämmelse i den nya lagen, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

2) Förslag

till

Lag

om ändring i konkurslagen (1921: 225)

Härigenom förordnas i fråga om konkurslagen (1921: 225),

dels att 159, 160, 163, 167, 173, 174 och 220 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 5, 10, 19, 35, 42, 44, 66, 67, 109, 121, 127, 146, 150—158, 161, 162, 164—166, 168, 169, 172, 183, 204, 208, 210 och 213 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas fyra nya paragrafer, 10 a, 171 a, 171 b och 171 c §§, av nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
5 §.	
Har gäldenär fått till stånd offentlig ackordsförhandling utan konkurs, gälle om borgenärs rätt att få gäldenären försatt i konkurs vad därom särskilt är stadgat.	*Om särskilda hinder mot konkurs finnas bestämmelser i ackordslagen (1970 : 00).*
10 §.	
Finner konkursdomaren, att han enligt 7 § icke är behörig att taga befattning med konkursansökning, eller har, där borgenär är sökande, denne icke i ansökningen uppgivit sin fordran eller kan konkursansökning av annan orsak ej upptagas, meddele konkursdomaren genast beslut i överensstämmelse därmed och teckne det å ansökningen.	*Framgår ej av konkursansökningen vem som är behörig konkursdomare eller är den eljest bristfällig och efterkommer sökanden ej föreläggande att avhjälpa bristen, skall ansökningen avvisas.*
10 a §.	
	Har konkursansökan gjorts hos konkursdomare som icke är behörig, skall han genast sända ansökningshandlingen till konkursdomare som enligt vad handlingarna visa är behörig och underrätta sökanden. Ansökan skall anses gjord, när ansökningshandlingen inkom till den förra konkursdomaren.
19 §.	
Då beslut — — — — — — — — — konkursansökningen ingivits.	
Konkursdomaren skall — — — — — — — postadress angivas.	
Första borgenärssammanträdet — — — överstiga två.	
Har, på — — — — — — — — — — — genom konkursen.	

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
Har konkurs föregåtts av *offentlig ackordsförhandling, som på grund av konkursen förfallit, eller har konkurs följt på ansökning, som gjorts inom fjorton dagar från det kungörelse om sådan förhandlings upphörande varit införd i allmänna tidningarna,* skall i konkurskungörelsen intagas erinran *därom att ackordsförhandling ägt rum,* ävensom angivas dagen, då *beslutet om förhandlingens inledande meddelades.*	Har konkurs föregåtts av *förordnande av god man enligt ackordslagen (1970 : 00) och har konkursansökningen gjorts inom tre veckor från det att verkan av godmansförordnandet förföll eller, när förhandling om offentligt ackord följt, ackordsfrågan avgjordes,* skall i konkurskungörelsen intagas erinran *om att god man varit förordnad och i förekommande fall att förhandling ägt rum,* ävensom angivas dagen, då *ansökan om förordnande av god man gjordes.*

35 §.

Har konkurs föregåtts av *offentlig ackordsförhandling, som på grund av konkursen förfallit, eller har konkurs följt på ansökning, som gjorts inom fjorton dagar från det kungörelse om sådan förhandlings upphörande varit införd i allmänna tidningarna,* skall i avseende å rätten att söka återvinning så anses, som om konkursansökningen gjorts, då *beslutet om inledande av ackordsförhandling meddelades,* och skall, där åtgärd, varom i 28, 29, 30, 32 eller 33 § förmäles, vidtagits efter *meddelandet av nämnda beslut,* den, gent emot vilken gäldenären vidtog åtgärden, anses därvid hava haft skälig anledning till antagande, att gäldenären var på obestånd.	Har konkurs föregåtts av *förordnande av god man enligt ackordslagen (1970 : 00) och har konkursansökningen gjorts inom tre veckor från det att verkan av godmansförordnandet förföll eller, när förhandling om offentligt ackord följt, ackordsfrågan avgjordes,* skall i avseende å rätten att söka återvinning så anses, som om konkursansökningen gjorts, då *ansökningen om förordnande av god man gjordes,* och skall, där åtgärd, varom i 28, 29, 30, 32 eller 33 § förmäles, vidtagits efter *det att förhandling om offentligt ackord beslutats,* den, gent emot vilken gäldenären vidtog åtgärden, anses därvid hava haft skälig anledning till antagande, att gäldenären var på obestånd.

42 §.

I fråga om — — — — — — — — — behöriga handhavande.

Konkursförvaltare må — — — — — — — — inför rätta.

Rättens ordförande eller i stad annan ledamot av rätten må ej vara konkursförvaltare; ej heller må på landet någon, som biträder domaren i hans ämbetsgöromål, eller i stad någon, som är anställd vid rätten, vara konkursförvaltare.	*Den som är anställd vid domstol må ej förordnas till konkursförvaltare.*

44 §.

Konkursdomaren skall — — — — — — tillhöra befattningen.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
Rättens ordförande eller i stad annan ledamot av rätten må ej vara rättens ombudsman; ej heller må på landet någon, som biträder domaren i hans ämbetsgöromål, eller i stad någon, som är anställd vid rätten, vara ombudsman.	*Den som är anställd vid domstol må ej förordnas till rättens ombudsman.*

Har den, — — — — — — — — — — tillträder befattningen.
På konkursdomaren — — — — — — — — — — — hans ställe.
Uppstår för — — — — — — — — — uppehålla befattningen.

66 §.

Har gäldenären å första borgenärssammanträdet eller därförinnan ingivit förslag om ackord, må egendomen i boet ej säljas innan avgjort är, huruvida ackord kommer till stånd.	*Inkommer gäldenären med ackordsförslag, må egendomen i boet ej säljas utan rättens ombudsmans samtycke, innan ackordsfrågan blivit avgjord. Vad som sagts nu utgör ej hinder mot försäljning, om sådan är förenlig med ackordsförslaget eller behövs för ändamål som angives i 171 §.*
Ingives ackordsförslag efter första borgenärssammanträdet, vare det ej hinder för försäljning av boets egendom; där förvaltaren i det yttrande över förslaget, som jämlikt 156 § skall av honom avgivas, tillstyrker dess antagande, må dock ej, efter det nämnda yttrande avgivits, försäljning verkställas så länge ackordsfrågan ej är avgjord. Varder förslaget ej sålunda tillstyrkt, skall, där det antages av borgenärerna eller eljest jämlikt 164 § varder hänskjutet till rättens prövning, med försäljningen anstå i avbidan på ackordsfrågans avgörande; uppskjutes prövningen av förslaget jämlikt 159 §, äge de borgenärer, som hava rösträtt i ackordsfrågor, att med den röstövervikt, som i sistnämnda paragraf sägs, besluta anstånd med försäljningen i avbidan på borgenärernas prövning av förslaget.	
Vad ovan i denna paragraf är stadgat om anstånd med försäljning av boets egendom äge ej tillämpning, där borgenärerna jämlikt 160 § besluta, att ackordsförslag skall vara vilande, eller rätten jämlikt 166 §	

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
förordnar, att med frågan om fastställelse av ackord skall anstå. Ej må i nämnda fall anstånd med försäljningen äga rum, med mindre det med den röstövervikt, som i 159 § sägs, bestämmes av de borgenärer, som hava rösträtt i ackordsfrågor; skolande dock i det senare fallet anståndet fortgå, till dess borgenärssammanträde, som skall av rättens ombudsman ofördröjligen utlysas, ägt rum för ärendets behandling	
Vad ovan i denna paragraf stadgas utgör ej hinder för försäljning, vartill gäldenären lämnat sitt samtycke.	

67 §.

Vad i — — — — — — — — — — första borgenärssammanträdet.	
Påyrkar inteckningshavare eller annan borgenär, som för sin fordran har förmånsrätt i viss egendom, att den egendom, vari förmånsrätten gäller, skall säljas genom förvaltarens försorg, och har hans rätt till betalning ur egendomen efter bevakning i konkursen lämnats obestridd eller fastställts genom dom, som äger laga kraft, *då skall ock utan hinder därav att enligt vad ovan är stadgat uppskov med försäljningen beslutits eller därmed eljest skall anstå, försäljning av den egendom äga rum, så framt ej rättens ombudsman och förvaltaren finna uppenbart, att förlust därigenom skulle uppstå för konkursboet.*	Påyrkar inteckningshavare eller annan borgenär, som för sin fordran har förmånsrätt i viss egendom, att den egendom, vari förmånsrätten gäller, skall säljas genom förvaltarens försorg, och har hans rätt till betalning ur egendomen efter bevakning i konkursen lämnats obestridd eller fastställts genom dom, som äger laga kraft, *må anstånd med försäljning äga rum endast om rättens ombudsman och förvaltaren anse detta nödvändigt för att förhindra att avsevärd förlust vållas konkursboet eller genomförandet av ackord väsentligt försvåras samt anstånd ej är obilligt mot borgenären.*

109 §.[1]

Tvistefrågor angående — — — — — — — särskilda rättegången.	
	När ackordsförslag upptagits, får rättens prövning enligt första stycket uppskjutas till dess ackordsfrågan blivit avgjord, om det finnes ändamålsenligt.

121 §.

Borgenär, som — — — — — — — — — — **är stadgat.**	
Är fordran — — — — — — — — — — — borgenären återbäras.	
Den, som — — — — — — — — — — — om konkursansökningen.	

[1] Senaste lydelse 1946: 809.

(Nuvarande lydelse)

Har konkurs föregåtts av *offentlig ackordsförhandling, som på grund av konkursen förfallit, eller har konkurs följt på ansökning, som gjorts inom fjorton dagar från det kungörelse om sådan förhandlings upphörande varit införd i allmänna tidningarna,* vare borgenär icke berättigad att till kvittning mot skuld, vari han häftar hos gäldenären, använda fordran, för vilken han enligt *vad i lagen om ackordsförhandling utan konkurs stadgas* icke ägt kvittningsrätt, därest ackord kommit till stånd.

(Föreslagen lydelse)

Har konkurs föregåtts av *förordnande av god man enligt ackordslagen (1970: 00) och har konkursansökningen gjorts inom tre veckor från det att verkan av godmansförordnandet förföll eller, när förhandling om offentligt ackord följt, ackordsfrågan avgjordes,* vare borgenär icke berättigad att till kvittning mot skuld, vari han häftar hos gäldenären, använda fordran, för vilken han enligt *ackordslagen* icke ägt kvittningsrätt, därest ackord kommit till stånd.

127 §.

Skall enligt vad i 66 § är stadgat försäljningen av boets egendom anstå medan ackordsförslag är beroende på prövning, må ej utdelning ske till andra borgenärer än dem, som äga förmånsrätt för sina fordringar.

Är ackordsförslag beroende på prövning, kan förvaltaren, i den mån det föranledes av förslaget, med samtycke av rättens ombudsman låta anstå med utdelning till dess ackordsfrågan blivit avgjord.

146 §.

Då förslag — — — — — — — — — — — för konkursboet.

Utan hinder av att konkursen avslutats må ackordsförslag som ingivits tidigare prövas enligt vad som stadgas i 7 kap.

150 §.

Vill gäldenären bjuda ackord efter vad här nedan sägs, skall han till konkursdomaren ingiva ackordsförslag i *två* exemplar.

Vill gäldenären bjuda ackord efter vad här nedan sägs, skall han till konkursdomaren ingiva ackordsförslag i *tre* exemplar. *I förslaget skall angivas hur mycket gäldenären bjuder i betalning och när denna skall erläggas samt om säkerhet ställts för ackordet och vari den i så fall består.*

Ackord må avse, att fordringar, som tillkomma borgenärer vilka enligt 158 § äga rösta om förslaget, nedsättas och betalas på närmare angivet sätt. Ackordet skall giva likaberättigade borgenärer lika rätt och minst tjugofem procent av fordringarnas belopp, om ej lägre ackordsprocent godkännes av samtliga kända borgenärer som bevakat fordran

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
	och skulle omfattas av ackordet eller synnerliga skäl för lägre utdelning föreligga. Betalning av föreskriven minsta utdelning skall ske inom ett år efter det att ackordet fastställts, om ej samtliga nämnda borgenärer godkänna längre betalningstid.
	Utan hinder av andra stycket må offentligt ackord innehålla villkor att borgenärer få full betalning intill visst belopp, om avvikelsen kan anses skälig med hänsyn till omfattningen av boet och övriga omständigheter. Avvikelse till nackdel för viss borgenär må också äga rum, om han medgivit det.
Ackordsförslag skall angiva, huru mycket gäldenären bjuder i betalning samt när och huru betalningen skall erläggas, så ock huruvida gäldenären vill ställa säkerhet för ackordets fullgörande eller icke och, i förra fallet, vari säkerheten skall bestå.	*Ackord må även avse att gäldenären endast får anstånd med betalningen eller annan särskild eftergift. Därvid äga andra och tredje styckena motsvarande tillämpning.*
151 §.[1]	
Ackordsförslag må ej upptagas till behandling,	Ackordsförslag må ej upptagas till behandling, om före ackordsförslagets ingivande kungörelse om slututdelning blivit utfärdad.
1) om före ackordsförslagets ingivande kungörelse om slututdelning blivit utfärdad,	
2) om gäldenären icke iakttagit vad i 150 § är stadgat angående ackordsförslags innehåll,	
3) om gäldenären genom laga kraftägande beslut, som icke meddelats tidigare än två år innan konkursansökningen gjordes, funnits skyldig till oredlighet mot borgenärer,	
4) om gäldenären är rymd för gäld eller tredskas att avlägga bouppteckningsed.	
152 §.	
Ingives ackordsförslag *efter första borgenärssammanträdet och möter ej mot dess upptagande hinder,*	Ingives ackordsförslag *i rätt tid, skall konkursdomaren inhämta yttrande av rättens ombudsman och*

[1] Senaste lydelse 1964: 184.

(Nuvarande lydelse)

som i 151 § sägs, åligge konkursdomaren att innan vidare åtgärd vidtages inhämta yttrande av förvaltaren, huruvida han anser förslaget böra föreläggas borgenärerna. Är slututdelning i konkursen nära förestående eller har gäldenären förut i konkursen bjudit ackord men det tidigare ackordsförslaget återtagits efter det kungörelse om dess behandling vid borgenärssammanträde blivit införd i allmänna tidningarna eller ackordsfrågan förfallit eller det tidigare ackordsförslaget förkastats av borgenärerna eller ej vunnit fastställelse och avstyrker förvaltaren med hänsyn till någon av nämnda omständigheter ackordsförslagets framläggande för borgenärerna, skall förslaget ej vinna vidare handläggning, med mindre rättens ombudsman, vars yttrande i sådant fall skall av konkursdomaren infordras, förordar, att ackordsfrågan ändock hänskjutes till borgenärernas prövning.

(Föreslagen lydelse)

förvaltaren huruvida förslaget bör föreläggas borgenärerna. Avstyrka de att så sker, må förslaget upptagas endast om konkursdomaren finner synnerliga skäl därtill.

153 §.

Möter jämlikt *151 eller 152 §* hinder mot *handläggning av ackordsförslag teckne konkursdomaren besked därom å förslaget.*

Möter jämlikt *150—152 §§* hinder mot *att ackordsförslag upptages, skall det avvisas av konkursdomaren.*

154 §.

Upptages *ackordsförslag och möter ej mot dess vidare handläggning hinder, som i 152 § sägs, skola borgenärerna av konkursdomaren kallas till sammanträde inför rättens ombudsman för att besluta över förslaget. Det ena exemplaret av ackordsförslaget skall av konkursdomaren överlämnas till ombudsmannen för att under tiden intill sammanträdet genom hans försorg hållas tillgängligt för granskning; och varde i den kungörelse, som utfärdas om sammanträdet, intagen underrättelse, var förslaget är att tillgå.*

Upptages *ackordsförslaget, skall konkursdomaren, sedan gäldenären avlagt ed, genast kalla borgenärerna till sammanträde inför honom för att besluta över förslaget. Om synnerliga skäl föreligga, må kallelse utfärdas utan att ed avlagts.*

Konkursdomaren bestämmer efter samråd med förvaltaren tid och ställe för sammanträdet samt utfärdar kungörelse härom. I kungörelsen skall även angivas att ackordsförslaget finnes tillgängligt hos förvaltaren.

(Nuvarande lydelse)

155 §.

Ackordsförslag må ej behandlas av borgenärerna förrän de tvistefrågor, som genom anmärkningar mot bevakade fordringar må hava uppkommit, blivit vid det i 108 § omförmälda borgenärssammanträde handlagda. Har förslaget ingivits å sådan tid, att det kan förekomma å den dag, som bestämts för nämnda sammanträde, skall, där ej gäldenären begär anstånd och konkursdomaren finner synnerliga skäl därtill vara, ackordsfrågan utsättas till behandling å tid och ställe, som bestämts för sagda sammanträde, samt förslaget hållas tillgängligt å det ställe, där de till ombudsmannen överlämnade bevakningshandlingarna skola tillhandahållas. Har anstånd medgivits eller har förslaget ej ingivits så tidigt, att det kan förekomma å dag, som nyss sagts, skall dess behandling äga rum så snart det lämpligen kan ske; och bestämme i ty fall konkursdomaren efter samråd med ombudsmannen och förvaltaren tid och ställe för sammanträdet ävensom ställe, där förslaget skall hållas tillgängligt.

Förvaltaren skall så snart det lämpligen kan ske till *rättens ombudsman* inkomma med yttrande *angående de omständigheter, som kunna inverka på ackordsfrågans bedömande; och skall sådant yttrande tillika innehålla bestämt förklarande, huruvida förslagets antagande tillstyrkes eller icke.*

(Föreslagen lydelse)

Borgenärssammanträde för behandling av ackordsförslaget skall hållas tidigast tre veckor efter det att kungörelsen införts i allmänna tidningarna och må ej äga rum förrän tvistefrågor som uppkommit genom anmärkningar mot bevakade fordringar blivit handlagda vid sådant borgenärssammanträde som avses i 108 §.

Konkursdomaren skall genast med posten sända underrättelse till gäldenären och alla kända borgenärer om kungörelsens innehåll. Han skall samtidigt med posten sända avskrift av ackordsförslaget till borgenärerna. Blir borgenär känd senare, skall konkursdomaren genast sända honom underrättelse och avskrift av ackordsförslaget.

156 §.

Förvaltaren skall så snart det lämpligen kan ske till *konkursdomaren* inkomma med yttrande, *huruvida han anser att ackordsförslaget bör antagas av borgenärerna. Yttrandet skall tillhandahållas borgenärerna vid sammanträdet för behandling av ackordsförslaget, om det icke tidigare sänts till dem.*

(Nuvarande lydelse)

Det åligger ombudsmannen att minst en vecka före det borgenärssammanträde, där ackordsförslaget skall behandlas, till varje borgenär, som bevakat fordran i konkursen och vars adress är känd, med posten översända avskrift av förslaget jämte förvaltarens yttrande med erinran om tid och ställe för nämnda sammanträde.

(Föreslagen lydelse)

157 §.

Vid borgenärssammanträde, där ackordsförslag skall behandlas, bör förvaltaren vara tillstädes. Kan gäldenären ej infinna sig, bör han ställa ombud *för sig.*

Rättens ombudsman har att tillhandahålla förteckning å alla de borgenärer, som äga deltaga i omröstning i *ackordsfrågor,* med uppgift å de fordringsbelopp, för vilka rösträtt må utövas. Är beträffande någon av dessa fordringar anmärkning mot yrkande om betalnings- eller förmånsrätt framställd men icke prövad eller är, där efterbevakning skett, tiden för framställande av anmärkningar ännu icke ute, vare sådant särskilt anmärkt i förteckningen.

Vid borgenärssammanträde, där ackordsförslag skall behandlas, bör förvaltaren vara tillstädes. Kan gäldenären ej infinna sig *personligen,* bör han ställa ombud.

Förvaltaren har att tillhandahålla förteckning å alla de borgenärer, som äga deltaga i omröstning i *ackordsfrågan,* med uppgift å de fordringsbelopp, för vilka rösträtt må utövas. Är beträffande någon av dessa fordringar anmärkning mot yrkande om betalnings- eller förmånsrätt framställd men icke prövad eller är, där efterbevakning skett, tiden för framställande av anmärkningar ännu icke ute, vare sådant särskilt anmärkt i förteckningen.

Om gäldenären ej avlagt ed, skall anledningen därtill uppgivas vid sammanträdet.

158 §.

Vid omröstning i ackordsfrågor må med den inskränkning, som föranledes av stadgandena i 112 och 120 §§, rösträtt utövas ej mindre för varje i konkursen bevakad fordran, för vilken förmånsrätt ej yrkas, än även för fordran, för vilken förmånsrätt yrkas, så framt anmärkning mot yrkandet är gjord och ej blivit av domstol ogillad eller, där efterbevakning ägt rum, tiden för framställande av anmärkningar ej utgått. Anmärkning mot yrkande om betalningsrätt utgöre ej hinder för borgenären att deltaga i omröstningen, utan så är att anmärkningen bli-

Vid omröstning i ackordsfrågan må rösträtt utövas endast för bevakad fordran. Borgenär, som kan få täckning för sin fordran genom kvittning eller vars fordran är förenad med förmånsrätt, deltager dock icke i omröstningen. Om borgenär helt eller delvis avstår från kvittningsrätten eller förmånsrätten, deltager han i motsvarande mån. Kan borgenärs fordran endast till viss del täckas genom kvittning eller understiger värdet av den egendom, i vilken borgenären har särskild förmånsrätt, hans fordran, deltager han med återstående del av fordringen.

(Nuvarande lydelse)

vit av domstol gillad. I nu angivna fall skall, såvitt angår frågan om borgenärs rösträtt, första rätts beslut lända till efterrättelse, där ej före omröstningen visas, att beslutet blivit ändrat av högre rätt.

Är, då omröstning om antagande av ackordsförslag äger rum, anmärkning mot yrkande om betalnings- eller förmånsrätt för bevakad fordran ännu icke prövad eller är, där efterbevakning skett, tiden för framställande av anmärkningar ännu ej ute och varder utgången av omröstningen olika allt efter som fordringen beräknas eller icke, må dock fordringen vid bestämmande av omröstningens utgång icke komma i betraktande, med mindre rättens prövning av anmärkning, som blivit eller bliver framställd, utfaller så, att fordringen skall utgå utan förmånsrätt, eller, vad angår efterbevakning, det eljest bliver avgjort, att fordringen skall sålunda utgå.

(Föreslagen lydelse)

Innehåller ackordsförslaget bestämmelse att borgenärer som ej ha förmånsrätt skola få full betalning intill visst belopp, får rösträtt icke utövas för fordringarna i den mån full betalning skall utgå.

Bestämmelserna om borgenär som har förmånsrätt äger motsvarande tillämpning, när borgenär till säkerhet för sin fordran har äganderättsförbehåll.

Anmärkning som framställts mot fordran utgör ej hinder mot röstning. Är utgången av omröstningen beroende av om fordringen skall beaktas eller ej, skall konkursdomaren vid sammanträdet utreda tvistefrågan och söka åstadkomma förlikning. Om alla närvarande medgiva att anmärkningen förfaller eller inskränka den eller uppdraga åt förvaltaren att sluta förlikning med borgenären, gäller det även för den som uteblivit. Kan förlikning ej träffas, skall rätten pröva anmärkningen för bestämmande av omröstningens utgång. Har anmärkning mot yrkad fordran eller förmånsrätt prövats av rätten enligt 109 §, skall dess beslut tillämpas vid omröstning i ackordsfrågan, om ej före omröstningen visas att det ändrats av högre rätt.

Förlikning angående framställd anmärkning får ej ingås i annan ordning än nu nämnts utan samtycke av alla, vilkas rätt är beroende av förlikningen.

161 §.

Gäldenären äge återtaga ackordsförslag så länge det ej är av borgenärerna prövat.

Gäldenären må ej återtaga eller ändra ackordsförslaget utan medgivande av konkursdomaren. Yrkande härom skall framställas senast vid borgenärssammanträdet innan omröstning sker. Mot konkursdomarens beslut i fråga om återtagande eller ändring av ackordsförslag må talan ej föras särskilt.

Ändring i ackordsförslag må ej utom i fall, som avses i 160 §, av gäl-

Har ändring i ackordsförslaget medgivits, må prövningen av ac-

(Nuvarande lydelse)

denären göras senare än vid det borgenärssammanträde, där förslaget första gången förekommer till behandling. Gör gäldenären ändring i ackordsförslag sedan kungörelse om dess behandling å borgenärssammanträde varit införd i allmänna tidningarna, må ej prövning av förslaget äga rum å det utsatta sammanträdet, med mindre rättens ombudsman finner uppenbart, att förslaget ej genom ändringen blivit mindre fördelaktigt för borgenärerna. Kan ej enligt vad nu är sagt förslaget genast prövas och beslutes ej uppskov med dess behandling, anses ackordsfrågan hava förfallit.

Beslutes uppskov i fall, som nyss sagts, har ombudsmannen att minst en vecka före det nya sammanträdet till varje borgenär, som bevakat fordran i konkursen och vars adress är känd och som ej varit tillstädes vid det förra sammanträdet, med posten översända underrättelse om ändring, som vidtagits i förslaget, så ock om tid och ställe för det nya sammanträdet; och skall vad i 156 § stadgas om avgivande av yttrande och delgivning därav åt borgenärerna äga motsvarande tillämpning.

(Föreslagen lydelse)

kordsförslaget uppskjutas till fortsatt sammanträde inom tre veckor. Om ändringen icke medför att förslaget blir sämre för borgenärerna, må uppskov dock äga rum endast om särskilda skäl föreligga.

Beslutas uppskov, skall konkursdomaren vid sammanträdet utsätta och tillkännagiva tid och ställe för det fortsatta sammanträdet. Han skall även genast med posten sända underrättelse om tid och ställe för det fortsatta sammanträdet till varje röstberättigad borgenär med känd adress, som ej varit tillstädes vid det förra sammanträdet. Underrättelsen skall innehålla uppgift om den ändring som vidtagits i ackordsförslaget och upplysning huruvida förvaltaren tillstyrkt ändringen eller ej.

Om konkursdomaren i annat fall än som avses i andra stycket, efter hörande av förvaltaren och närvarande borgenärer, finner särskilda skäl föreligga för att borgenärernas prövning av ackordsförslaget uppskjutes, må han besluta om uppskov till fortsatt sammanträde inom tre veckor.

162 §.

Ackordsförslag skall anses *vara* antaget av borgenärerna, *därest antingen alla tillstädesvarande borgenärer förenat sig om förslaget och dessa borgenärer bevakat två tredjedelar av sammanlagda beloppet av samtliga i konkursen bevakade fordringar, vilka enligt vad av 158 §*

Ackordsförslag, *som ger minst femtio procent av fordringsbeloppen,* skall anses antaget av borgenärerna, *om tre femtedelar av de röstande godtagit förslaget och deras fordringar uppgå till tre femtedelar av de röstberättigande fordringarnas sammanlagda belopp. Är ackords-*

(Nuvarande lydelse)

framgår skola komma i betraktande vid bestämmande av utgången av omröstning över ackordsförslag, eller ock fyra femtedelar av de tillstädesvarande borgenärerna bifallit förslaget och de bevakat fyra femtedelar av nämnda fordringsbelopp.

(Föreslagen lydelse)

procenten lägre, skall ackordsförslaget anses antaget, om tre fjärdedelar av de röstande enats om förslaget och deras fordringar uppgå till tre fjärdedelar av de röstberättigande fordringarnas sammanlagda belopp.

164 §.[1]

Är vid det sammanträde, där omröstning över ackordsförslag äger rum, förslaget att anse såsom antaget av borgenärerna eller föreligger sådant fall, som avses i 158 § andra stycket, och kan till följd därav ej vid sammanträdet avgöras, huruvida förslaget är att anse såsom antaget eller förkastat, skall ackordsfrågan hänskjutas till rättens prövning.

Rättens ombudsman åligge att före sammanträdets avslutande tillkännagiva, huruvida ackordsfrågan skall hänskjutas till rätten eller icke, samt i förra fallet ofördröjligen till konkursdomaren avlämna det vid sammanträdet förda protokollet jämte eget yttrande över förslaget ävensom det eller de yttranden, som av förvaltaren avgivits, samt den i 157 § omförmälda borgenärsförteckningen. Innehåller ackordet andra villkor än det till konkursdomaren ingivna ackordsförslaget, varde det i protokollet angivet.

Har ackordsfrågan hänskjutits till rätten, utsätte konkursdomaren, sedan protokollet inkommit, ärendet att vid rätten förekomma, i stad inom tre veckor och på landet så snart ske kan å ting eller, om konkursdomaren finner skäl därtill, å särskilt sammanträde.

Konkursdomaren låte tiden för ärendets handläggning minst tio dagar förut kungöras en gång i allmänna tidningarna och den eller de ortstidningar, som bestämts för offentliggörande av kungörelser om

Har ackordsförslag antagits vid borgenärssammanträdet men förekommer anledning att ackordet på grund av 166 § ej skall fastställas, skall konkursdomaren hänskjuta ackordsfrågan till rätten. Detsamma gäller, om det vid borgenärssammanträdet ej kan avgöras om förslaget antagits eller förkastats.

Föreligger ej fall som avses i första stycket, skall konkursdomaren fastställa ackordet.

När ackordsfrågan hänskjutes till rätten, skall konkursdomaren utsätta målet att förekomma så snart som möjligt. Meddelas beslut härom först efter det att borgenärssammanträde hållits, skall konkursdomaren med posten sända underrättelse till förvaltaren, gäldenären och de borgenärer som voro tillstädes vid sammanträdet om tid och ställe för målets handläggning av rätten.

[1] Senaste lydelse 1946: 809.

(Nuvarande lydelse)

konkursen; underrätte ock särskilt förvaltaren och gäldenären.

Vill borgenär på någon av de i 166 eller 167 § omförmälda grunder bestrida fastställelse av ackordet, göre det skriftligen hos rätten eller konkursdomaren sist tre dagar innan ärendet skall förekomma vid rätten.

Då ärendet är i det skick, att rätten kan företaga ackordsfrågan till avgörande, skall rätten meddela sitt beslut genast eller sist nästa dag, där ej på grund av särskilda omständigheter längre rådrum oundgängligen erfordras.

(Föreslagen lydelse)

Beslut i ackordsfrågan skall meddelas inom en vecka, om ej längre rådrum är nödvändigt på grund av särskilda omständigheter.

165 §.

Då i fall, som avses i 158 § andra stycket, ackordsfråga blivit hänskjuten till rätten, skall, där rätten i övrigt finner skäl vara för handen att meddela fastställelse å ackordet, med prövningen därav anstå till dess frågan, huruvida ackordsförslaget blivit av borgenärerna antaget eller ej, kan jämlikt ovan stadgade grunder avgöras av rätten.

Är utgången av omröstningen över ackordsförslaget beroende av om kvarstående anmärkningar godkännas eller ej och finner rätten i övrigt skäl att fastställa ackordet, skall den först pröva anmärkningarna eller så många av dem att utgången av omröstningen blir densamma, vare sig övriga anmärkningar godkännas eller ej. Mot rättens beslut med anledning av framställd anmärkning må talan ej föras.

166 §.[1]

Ackord må ej, ändå att det ej är bestritt, fastställas av rätten

1) då ärendet *icke* handlagts i *laga* ordning, *utan så är att förelupet fel uppenbarligen icke inverkat* på ackordsfrågans utgång,

2) då någon omständighet föreligger, som enligt vad i 151 § under 3) eller 4) stadgas utgör hinder för ackordsförslags upptagande,

3) då skälig anledning är att antaga, att gäldenären *eller annan med hans vetskap* hemligen gynnat någon borgenär i avsikt att inverka på ackordsfrågans avgörande eller att annat svek ägt rum vid ackordet,

Ackord må icke fastställas, om

1. ärendet *ej* handlagts i *föreskriven* ordning *och felet kan ha inverkat* på ackordsfrågans utgång,

2. ackordet ej uppfyller de villkor som uppställts i 150 § andra—fjärde styckena,

3. det finns skälig anledning till antagande att gäldenären hemligen gynnat någon borgenär i avsikt att inverka på ackordsfrågans avgörande eller att annat svek ägt rum vid ackordet, eller

[1] Senaste lydelse 1964: 184.

(Nuvarande lydelse)

4) då ackordet icke åt alla de borgenärer, vilka det angår och som ej uttryckligen förklarat sig det oaktat nöjda med detsamma, giver lika rätt och minst femtio för hundra av fordringsbeloppet att betalas sist ett år efter det ackordet blivit fastställt,

5) då ackordet uppenbarligen länder till skada för borgenärerna.

Vägras fastställelse av anledning, som under 1) sägs, och är ej förslaget att anse såsom förkastat av borgenärerna eller såsom förfallet, *varde ärendet visat åter till borgenärerna, vilka av rättens ombudsman skola sammankallas för att ånyo besluta i ackordsfrågan.*

Har gäldenären blivit ställd under tilltal för oredlighet mot borgenärer men prövas i övrigt skäl vara för handen att meddela fastställelse å ackordet, förordne rätten, att frågan därom skall anstå i avbidan på åtalets utgång; skolande ombudsmannen genast underrättas om beslutet. Finnes gäldenären ej hava begått den åtalade gärningen, äge förvaltaren, gäldenären eller borgenär att inom fyra veckor från det beslutet i målet vunnit laga kraft hos konkursdomaren göra anmälan om ärendets återupptagande. Göres sådan anmälan, utsätte konkursdomaren ofördröjligen dag, då ackordsfrågan skall förekomma vid rätten; och skall i ty fall vad i 164 § tredje och fjärde styckena stadgas äga motsvarande tillämpning. Göres ej anmälan, som nyss sagts, eller finnes

(Föreslagen lydelse)

4. ackordet uppenbart är till skada för borgenärerna.

Även om första stycket ej är tillämpligt, får fastställelse efter omständigheterna vägras, om borgenär eller borgensman eller annan som förutom gäldenären svarar för fordringen bestritt fastställelse på grund av att betryggande säkerhet för ackordets fullgörande ej finnes eller att ackordet är till skada för borgenärerna eller att annan särskild anledning föreligger att ackordet ej bör medgivas.

Vägras fastställelse av anledning, som under *första stycket* 1) sägs, och är ej förslaget att anse såsom förkastat av borgenärerna eller såsom förfallet, *skola borgenärerna på nytt pröva ackordsfrågan och sammanträde utsättas för detta. Särskild talan må ej föras mot beslut om sådan prövning.*

Konkursdomaren skall kalla borgenärerna till sammanträde som avses i tredje stycket genom kungörelse, som minst tio dagar före sammanträdet skall införas i allmänna tidningarna och den eller de ortstidningar som bestämts för offentliggörande av kungörelser om konkursen. Han skall vidare genast med posten sända underrättelse om kungörelsens innehåll till förvaltaren, gäldenären och varje röstberättigad borgenär med känd adress.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
gäldenären hava begått gärningen och vinner beslutet därom laga kraft, anses ackordsfrågan förfallen.	

168 §.

Av rätten fastställt ackord *vare* bindande för alla de borgenärer, kända eller icke, som ägt rätt att *bevaka sina fordringar i konkursen, utan undantag för andra än dem, som äga förmånsrätt för sina fordringar. Räcker ej egendom, vari borgenär äger särskild förmånsrätt, till gäldande av hans fordrans fulla belopp, vare han för återstoden underkastad de villkor, som genom ackordet äro bestämda för dem, vilka ej äga förmånsrätt.*	Fastställt ackord *är* bindande för alla de borgenärer, kända eller icke, som ägt rätt att *efter bevakning rösta om ackordsförslaget.* *Den som hade förmånsrätt i viss egendom är bunden av ackordet i fråga om belopp som ej kan uttagas ur egendomen.*

Borgenär njute — — — — — — — — tillkomma honom.

169 §.

Utan hinder därav att borgenär godkänt ackordsförslag äge han mot löftesmän eller andra, som äro jämte gäldenären ansvariga för fordringens gäldande, föra den talan, vartill han eljest varit lagligen berättigad; och äge de för den skull rätt att bestrida fastställelse av ackordet, ändå att bevakning ej gjorts av dem utan allenast borgenären bevakat fordringen.	*Borgenär, som godkänt ackordsförslag, förlorar ej genom godkännandet sin rätt mot borgensmän eller andra som förutom gäldenären svara för fordringen.*
	171 a §. *Sedan ackord fastställts må talan om återvinning ej väckas av borgenär som omfattas av ackordet. Talan som väckts i behörig ordning må prövas utan hinder av ackord.* *Vad som vinnes genom återvinningstalan och ej behövs för ändamål som avses i 171 § skall, sedan kärandens kostnader ersatts, tillkomma de borgenärer som omfattas av ackordet. Svarande som med anledning av kärandens talan kan få fordran mot gäldenären deltager med fordringen i förhandlingen och äger att på vad han annars skolat betala avräkna den utdelning som tillkommer honom.*

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

171 b §.

På begäran av borgenär, vars fordran omfattas av ackordet, kan konkursdomaren, om skäl föreligga, förordna förvaltaren eller annan lämplig person att utöva tillsyn över att gäldenären fullgör sina åtaganden enligt ackordet. Om det finnes erforderligt, skall även förordnas ersättare för tillsynsmannen.

Gäldenären skall ge tillsynsman de uppgifter som denne begär och följa de anvisningar som tillsynsmannen lämnar.

Tillsynsman skall entledigas av konkursdomaren, om han finnes icke vara lämplig eller av annan särskild orsak bör skiljas från uppdraget.

171 c §.

Arvode till tillsynsman och ersättning för kostnad som uppdraget medfört skola prövas av rätten, om tillsynsmannen eller gäldenären gör framställning därom. Så länge ackordet ej fullgjorts, må sådan framställning göras också av borgenär vars fordran omfattas av ackordet.

172 §.[1]

Yppas efter fastställelse av ackord, att gäldenären med hänsyn till konkursen gjort sig skyldig till oredlighet mot borgenärer eller att gäldenären eller annan med hans vetskap hemligen gynnat någon borgenär i avsikt att inverka på ackordsfrågans avgörande, förfalle den eftergift, som genom ackordet må vara tillerkänd gäldenären; dock lände sådant ej till rubbning i borgenärernas rätt att mot gäldenären eller löftesmän för ackordet göra detsamma i övrigt gällande.

På ansökan av borgenär vars fordran omfattas av ackordet kan rätten förklara, att den eftergift som genom ackordet medgivits gäldenären har förfallit, om gäldenären

1. gjort sig skyldig till oredlighet mot borgenärer eller i hemlighet gynnat någon borgenär för att inverka på ackordsfrågans avgörande,

2. åsidosätter vad som åligger honom enligt 171 b § andra stycket, eller

3. på annat sätt uppenbart försummar sina åtaganden enligt ackordet.

Förlikning är ej tillåten i fråga som avses i första stycket.

Även om den eftergift som med-

[1] Senaste lydelse 1964: 184.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
	givits gäldenären förklarats förfallen, äga borgenärerna göra ackordet i övrigt gällande mot gäldenären eller mot den som gått i borgen för ackordet.

183 §.

Menar någon borgenär, att omröstning rörande val av förvaltare eller granskningsman eller suppleant för granskningsman icke lagligen skett eller att beslut av borgenärerna i annan fråga, vars avgörande på dem ankommer, icke lagligen tillkommit, äge han däröver anföra besvär. *Har ackordsfråga hänskjutits till rättens prövning, skall dock beträffande klagan över borgenärernas beslut i ackordsfrågan vad i 164 § femte stycket sägs lända till efterrättelse; och må särskild klagan ej föras över beslut, varigenom prövningen av ackordsförslag uppskjutits eller sådant förslag förklarats vilande eller framställning om dylik åtgärd beträffande ackordsförslag blivit avslagen, där ej i sistnämnda fall ackordsfrågan till följd av beslutet skall anses hava förfallit.*	Menar någon borgenär, att omröstning rörande val av förvaltare eller granskningsman eller suppleant för granskningsman icke lagligen skett eller att beslut av borgenärerna i annan fråga, vars avgörande på dem ankommer, icke lagligen tillkommit, äge han däröver anföra besvär.

Är beslut, — — — — — — — — — — — är stadgat.
Vill gäldenären — — — — — — — — — motsvarande tillämpning.
Borgenärsbeslut gånge — — — — — — — — — — är anhängigt.

204 §.

Har handling, som *enligt vad i denna lag är stadgat* skall ingivas till konkursdomaren i två exemplar, *ingivits allenast i ett exemplar, besörje* konkursdomaren *avskrift av handlingen; och gälde den, som ingivit handlingen, lösen för avskriften.*	Har handling, som skall ingivas till konkursdomaren i två *eller flera* exemplar *ej inkommit i föreskrivet antal, ombesörjer* konkursdomaren *behövliga avskrifter på ingivarens bekostnad.*

I fråga — — — — — — — — — — — — — motsvarande tillämpning.
Varder, då — — — — — — — — — — — sagda kostnad.

208 §.

Konkursdomaren skall föra dagbok, vari för varje konkurs antecknas: när och av vem konkursansök-	*Närmare föreskrifter om dagbok och akter i konkursärenden meddelas av Konungen.*

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
ningen blivit gjord; dagen då beslutet om egendomsavträde meddelades; namn å rättens ombudsman, å förvaltare, å granskningsman och å god man, som utsetts jämlikt 185 § under 2); underrättelse, som avses i 52 § fjärde stycket; inkomna framställningar och i anledning därav eller eljest av konkursdomaren eller rätten vidtagna åtgärder; samt dagen för konkursens upphörande. Dagboken skall ock lämna fullständig upplysning om gäldenärens hemvist vid tiden för egendomsavträdet samt, då han flyttat till annat ställe, om hans nya hemvist.	

210 §.

Över beslut, — — — — — — — — — — — sina åligganden.	
Vill någon — — — — — — — — — — — allmänna tidningarna.	
Beslut av konkursdomaren i frågor, som omförmälas i 3, 4 eller 6 kap., *gånge utan hinder av förd klagan i verkställighet, där ej förbud däremot från hovrätten kommer;* dock att vad sålunda stadgats icke skall äga tillämpning å beslut, varigenom förelagt vite utdömts.	Beslut av konkursdomaren i frågor, som omförmälas i 3, 4 eller 6 kap., *eller om förordnande eller entledigande av tillsynsman enligt 171 b § länder omedelbart till efterrättelse, om ej annat förordnas;* dock att vad sålunda stadgats icke skall äga tillämpning å beslut, varigenom förelagt vite utdömts.

213 §.[1]

Har borgenär för sin röst vid borgenärssammanträde betingat sig *särskilda fördelar* av gäldenären *eller av annan på gäldenärens vägnar, straffes med dagsböter* eller fängelse i högst ett år.	Borgenär, *som* för sin röst vid borgenärssammanträde betingat sig *särskild förmån* av gäldenären, *dömes till böter* eller fängelse i högst ett år.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1971.

Äldre bestämmelser gäller, om ackordsförslag ingivits före ikraftträdandet.

Har beslut om inledande av ackordsförhandling utan konkurs meddelats före de nya bestämmelsernas ikraftträdande, gäller 19 och 35 §§ i sin äldre lydelse.

[1] Senaste lydelse 1942: 384.

3) Förslag
till
Lag
om ändring i giftermålsbalken

Härigenom förordnas, att 8 kap. 5 § och 13 kap. 15 § giftermålsbalken skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
8 KAP.	
5 §.	
Har gåva — — —

4) Förslag
till
Lag
om ändring i lagen (1898: 64 s. 10) om boskillnad

Härigenom förordnas, att 18 § lagen (1898: 64 s. 10) om boskillnad skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
18 §.[1]	
Sedan boskillnad — — — — — — — — — gälden ansvarig.	
Då skifte ägt rum, låte makarne den över skiftet upprättade handling ingivas till den rätt, som boskillnadsmålet handlagt; och åligge det rätten att utan dröjsmål låta i allmänna tidningarna samt, där så ske kan, i en eller två tidningar inom orten kungöra, att handlingen blivit till rätten inlämnad, med uppgift tillika om dagen då det skett. Varder ena makens egendom avträdd till konkurs efter ansökning, som gjorts inom tre månader från det skifteshandlingen till rätten ingavs, gånge skiftet, där det länt borgenärerna till förfång, på deras talan åter. *Samma lag vare, där makes konkurs föregåtts av offentlig ackordsförhandling, som på grund av konkursen förfallit, eller följt på ansökning, som gjorts inom fjorton dagar från det kungörelse om sådan förhandlings upphörande varit införd i allmänna tidningarna, samt beslutet om inledande av ackordsförhandling meddelats inom tid, som nyss sagts. Talan, varom här förmäles, skall anhängiggöras inom sex månader från första borgenärssammanträdet; och gälle i övrigt om den talan vad i 39 § konkurslagen stadgas om återvinning, som där avses.*	Då skifte ägt rum, låte makarne den över skiftet upprättade handling ingivas till den rätt, som boskillnadsmålet handlagt; och åligge det rätten att utan dröjsmål låta i allmänna tidningarna samt, där så ske kan, i en eller två tidningar inom orten kungöra, att handlingen blivit till rätten inlämnad, med uppgift tillika om dagen då det skett. Varder ena makens egendom avträdd till konkurs efter ansökning, som gjorts inom tre månader från det skifteshandlingen till rätten ingavs, gånge skiftet, där det länt borgenärerna till förfång, på deras talan åter. *Detsamma gäller, när ansökan om förordnande av god man enligt ackordslagen (1970 : 00) gjorts inom nämnda tid och konkurs följt på ansökan, som gjorts inom tre veckor från det att verkan av godmansförordnandet förföll eller, när förhandling om offentligt ackord följt, ackordsfrågan avgjordes. Kommer i stället offentligt ackord till stånd, går skiftet även åter på talan av borgenär, som omfattas av ackordet. Beträffande talan om återgång av skifte äga bestämmelserna i konkurslagen (1921: 225) och ackordslagen (1970: 00) om återvinningstalan motsvarande tillämpning.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1971.

Äldre bestämmelser gäller, när beslut om inledande av ackordsförhandling meddelats enligt lagen (1921: 227) om ackordsförhandling utan konkurs.

[1] Senaste lydelse 1921: 233.

5) Förslag

till

Lag

om ändring i ärvdabalken

Härigenom förordnas, att 19 kap. 11 § ärvdabalken skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
19 KAP.	
11 §.	
Boutredningsmannen har — — — — — — — — — erforderliga åtgärder.	
Finnas tillgångarna ej förslå till gäldens betalning, skall boutredningsmannen söka träffa uppgörelse med borgenärerna *angående deras förnöjande. Kan uppgörelse ej ernås och fylla delägarna ej bristen, skall boets egendom av boutredningsmannen avträdas till konkurs.*	Finnas tillgångarna ej förslå till gäldens betalning, skall boutredningsmannen söka träffa uppgörelse med borgenärerna. *Om uppgörelse ej kan nås och delägarna ej fylla bristen samt ej heller offentligt ackord kommer till stånd, skall boutredningsmannen avträda boets egendom till konkurs.*
I fråga — — — — — — — — — — — — kan ske.	

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1971.

6) Förslag

till

Lag

om ändring i handelsbalken

Härigenom förordnas, att 17 kap. 4 och 8 §§ handelsbalken skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
17 KAP.	
4 §.[1]	
Är gäldbunden — — — — — — — — — — kortare tid.	
Förmånsrätt i — — — — — — — — — — pensionsutfästelse m. m.	
Därefter skall utgå arvode och kostnadsersättning till den, som enligt lag eller förordnande av rätten eller domaren förvaltat eller vårdat dödsbos egendom i delägarnas ställe eller biträtt vid boutredning eller	Därefter skall utgå arvode och kostnadsersättning till den, som enligt lag eller förordnande av rätten eller domaren förvaltat eller vårdat dödsbos egendom i delägarnas ställe eller biträtt vid boutredning eller

[1] Senaste lydelse 1968: 627.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
arvskifte, *så ock till den, som enligt lagen om ackordsförhandling utan konkurs förordnats till rättens ombudsman eller god man, därest det belopp, som skall utgå, bestämts efter ty i nämnda lag sägs.*	arvskifte, *samt arvode och kostnadsersättning till god man enligt ackordslagen (1970 : 00) eller tillsynsman enligt nämnda lag eller konkurslagen (1921 : 225).*

8 §.[1]

Sedan äge — — — — — — — — — — — — — — boutredningsman förordnades.	
Har i fall, då konkurs föregåtts av offentlig ackordsförhandling, som på grund av konkursen förfallit, eller då konkurs följt på ansökning, som gjorts inom fjorton dagar från det kungörelse om sådan förhandlings upphörande varit i allmänna tidningarna införd, beslutet om inledande av ackordsförhandling meddelats inom tid, som i första stycket sägs, från den dag, då utmätning verkställdes, äge förmånsrätt, varom i första stycket stadgas, ej rum.	*Har konkurs föregåtts av förordnande av god man enligt ackordslagen (1970 : 00) och har konkursansökningen gjorts inom tre veckor från det att verkan av godmansförordnandet förföll eller, när förhandling om offentligt ackord följt, ackordsfrågan avgjordes, skall vad som i första stycket sägs om konkursansökningen i stället gälla ansökningen om förordnande av god man.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1971.

Äldre bestämmelser gäller, när beslut om inledande av ackordsförhandling meddelats enligt lagen (1921: 227) om ackordsförhandling utan konkurs.

7) Förslag

till

Lag

om ändring i förordningen (1845: 50 s. 1) i avseende på handel om lösören, som köparen låter i säljarens vård kvarbliva

Härigenom förordnas, att 3 § förordningen (1845: 50 s. 1) i avseende på handel om lösören, som köparen låter i säljarens vård kvarbliva, skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
3 §.[2]	
Är köpeavhandling så upprättad och behandlad, som i 1 § sägs, men inträffar utmätning inom trettio dagar efter det avhandlingen inför rät-	Är köpeavhandling så upprättad och behandlad, som i 1 § sägs, men inträffar utmätning inom trettio dagar efter det avhandlingen inför rät-

[1] Senaste lydelse 1935: 32.
[2] Senaste lydelse 1963: 256.

(Nuvarande lydelse)

ten företeddes, eller försättes säljaren i konkurs efter ansökning, som gjorts inom sagda tid, vare den sålda egendomen ej fredad från att utmätas eller att till konkursboet räknas. *Lag samma vare, där konkurs föregåtts av offentlig ackordsförhandling, som på grund av konkursen förfallit, eller följt på ansökning, som gjorts inom fjorton dagar från det kungörelse om ackordsförhandlings upphörande varit i allmänna tidningarna införd, samt beslutet om inledande av ackordsförhandling meddelats inom tid, som i första punkten sägs.* Göres efter utgången av *sistnämnda* tid jäv mot köpeavhandling, vilken befinnes så upprättad och behandlad, som nyss sagts, vare, där jävet göres vid utmätningstillfälle, fordringsägaren skyldig att, om han vill fullfölja jävet, inom en månad därefter väcka talan mot såväl säljaren som köparen vid den domstol, till vilken utmätningsmannens tjänstgöringsområde hör, eller vare all talan i ty mål kvitt; och stånde godset i kvarstad, därest sökanden inom fjorton dagar efter utmätningsförrättningen hos överexekutor ställer full borgen för den kostnad och skada, som av kvarstaden följa kan; var säljarens egendom avträdd till konkurs, skall vad om återvinning av lös egendom till konkursbo är stadgat i 39 § konkurslagen äga motsvarande tillämpning.

(Föreslagen lydelse)

ten företeddes, eller försättes säljaren i konkurs efter ansökning, som gjorts inom sagda tid, vare den sålda egendomen ej fredad från att utmätas eller att till konkursboet räknas. *Detsamma gäller, när ansökan om förordnande av god man enligt ackordslagen (1970 : 00) gjorts inom nämnda tid och konkurs följt på ansökan, som gjorts inom tre veckor från det att verkan av godmansförordnandet förföll eller, när förhandling om offentligt ackord följt, ackordsfrågan avgjordes.* Göres efter utgången av *den i första punkten angivna* tid jäv mot köpeavhandling, vilken befinnes så upprättad och behandlad, som nyss sagts, vare, där jävet göres vid utmätningstillfälle, fordringsägaren skyldig att, om han vill fullfölja jävet, inom en månad därefter väcka talan mot såväl säljaren som köparen vid den domstol, till vilken utmätningsmannens tjänstgöringsområde hör, eller vare all talan i ty mål kvitt; och stånde godset i kvarstad, därest sökanden inom fjorton dagar efter utmätningsförrättningen hos överexekutor ställer full borgen för den kostnad och skada, som av kvarstaden följa kan; var säljarens egendom avträdd till konkurs, skall vad om återvinning av lös egendom till konkursbo är stadgat i 39 § konkurslagen äga motsvarande tillämpning.

Vad som nu sagts om konkurs äger motsvarande tillämpning om i stället offentligt ackord fastställes. I fråga om talan med anledning av ackordsförhandling äga 17 och 18 §§ ackordslagen (1970: 00) motsvarande tillämpning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1971.

Äldre bestämmelser gäller, när beslut om inledande av ackordsförhandling meddelats enligt lagen (1921: 227) om ackordsförhandling utan konkurs.

8) Förslag
till
Lag
om ändring i lagen (1927: 77) om försäkringsavtal

Härigenom förordnas, att 117 § lagen (1927: 77) om försäkringsavtal skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
117 §.	
Varder, innan tio år förflutit från försäkringsavtalets ingående, försäkringstagaren försatt i konkurs, och finnes han hava under de tre senaste åren före beslutet om egendomsavträde till betalning av premie för försäkring, som enligt 116 § ej kan göras till föremål för utmätning, använt belopp, som vid den tid, då betalningen skedde, ej stod i skäligt förhållande till hans villkor, äge konkursboet hos försäkringsgivaren utkräva vad sålunda för mycket erlagts, i den mån tillgodohavandet hos denne därtill förslår. Har ej försäkringstagaren lämnat konkursboet samtycke till beloppets utkrävande, åligger det konkursboet att för prövning av dess rätt inom sex månader från första borgenärssammanträdet instämma försäkringstagaren.	*Försättes försäkringstagaren i konkurs efter ansökan, som gjorts innan tio år förflutit från försäkringsavtalets ingående, och har han under de tre senaste åren före konkursansökningen eller senare* till betalning av premie för försäkring, som enligt 116 § ej kan göras till föremål för utmätning, använt belopp, som vid den tid, då betalningen skedde, ej stod i skäligt förhållande till hans villkor, äge konkursboet hos försäkringsgivaren utkräva vad sålunda för mycket erlagts, i den mån tillgodohavandet hos denne därtill förslår. Har ej försäkringstagaren lämnat konkursboet samtycke till beloppets utkrävande, åligger det konkursboet att för prövning av dess rätt inom sex månader från första borgenärssammanträdet instämma försäkringstagaren. *Har konkurs föregåtts av förordnande av god man enligt ackordslagen (1970 : 00) och har konkursansökningen gjorts inom tre veckor från det att verkan av godmansförordnandet förföll eller, när förhandling om offentligt ackord följt, ackordsfrågan avgjordes, skall vad som i första stycket sägs om konkursansökningen i stället gälla ansökningen om förordnande av god man.* *Bestämmelserna i första och andra styckena om konkurs äga motsvarande tillämpning om i stället offentligt ackord fastställts. I fråga om talan med anledning av ackords-*

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
	förhandling äga 17 och 18 §§ ackordslagen (1970: 00) motsvarande tillämpning.
Ej må — — —

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
förvaltarna, bringas till ifrågavarande borgenärers kännedom. Underrättelse om vad sålunda bestämts skall genom rättens ombudsmans försorg kungöras i de tidningar, som nyss sagts.	förvaltarna, bringas till ifrågavarande borgenärers kännedom. Underrättelse om vad sålunda bestämts skall genom rättens ombudsmans försorg kungöras i de tidningar, som nyss sagts.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1971.

Äldre bestämmelser gäller, om ackordsförslag ingivits före ikraftträdandet.

10) Förslag
till
Lag
om ändring i uppbördsförordningen (1953: 272)

Härigenom förordnas, att i uppbördsförordningen (1953: 272)[1] skall införas ett nytt moment, 71 § 3 mom., av nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
	71 §.
	3 mom. Har enligt ackordslagen (1970: 00) god man förordnats före utgången av tid som angives i 1 eller 2 mom., må utan hinder av vad som i nämnda moment sägs åtgärder för uttagande av skatt vidtagas inom två år från utgången av det uppbördsår då förordnandet skett eller, om ackord kommer till stånd, från utgången av det uppbördsår då ackordet skolat vara fullgjort.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1971.

[1] Förordningen omtryckt 1967: 625.

11) Förslag
till
Förordning
om ändring i förordningen (1958: 295) om sjömansskatt

Härigenom förordnas, att 20 § förordningen (1958: 295) om sjömansskatt skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)	*(Föreslagen lydelse)*
20 §.[1]	
Har redare — — — — — — — — — — — — skolat verkställas.	
Revisionskrav mot — — — — — — — — skatteavdraget verkställdes.	
Åtgärder för — — — — — — — — — — av sjömansskattenämnden.	
Utan hinder — — — — — — — — — — utslaget meddelades.	
	Har enligt ackordslagen (1970 : 00) god man förordnats före utgången av tid som angives i det föregående, må utan hinder av vad ovan sägs åtgärder för uttagande av skatt vidtagas inom två år från utgången av det uppbördsår då förordnandet skett eller, om ackord kommer till stånd, från utgången av det uppbördsår då ackordet skolat vara fullgjort.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1971.

[1] Senaste lydelse 1969: 243.

Inledning

Lagberedningen är jämsides med arbetet på exekutionsrättens område sysselsatt med bl. a. översyn av ackords- och konkurslagstiftningen. Som ett första resultat av detta arbete har beredningen överlämnat betänkande med förslag till reviderad lagstiftning om ackordsförhandling (SOU 1968: 41).

Beredningen har bedrivit sitt arbete i samråd med särskilda kommittéer i Danmark, Finland och Norge som har till uppgift att envar i sitt land framlägga förslag till ny konkurslagstiftning. Det har inte ansetts möjligt att f. n. få ett samnordiskt förslag till ny ackordslagstiftning till stånd men enighet de nordiska länderna emellan har preliminärt nåtts på vissa centrala punkter.

Till grund för beredningens förslag ligger en år 1966 av beredningen utarbetad promemoria med utkast till ny lag om ackordsförhandling utan konkurs och till lag om ändring i konkurslagen.

Beredningens förslag har remissbehandlats.

På grund av vad sålunda förekommit har inom justitiedepartementet upprättats förslag till ackordslag m. m.

Departementschefen

Vid remiss till lagrådet av de i föregående avsnitt nämnda förslagen, som var likalydande med de vid propositionen fogade förslagen, anförde *föredragande departementschefen, statsrådet Geijer,* i den allmänna motiveringen följande (avsnitt 2 i prop.):

2.4.1 Allmänna synpunkter

Ackord innebär i princip en uppgörelse mellan en gäldenär på obestånd och hans borgenärer om att fordringarna skall reduceras till en viss andel av det ursprungliga fordringsbeloppet, varvid särskilda föreskrifter ges om betalningstiden. Gäldenären behåller hela tiden rådigheten över sina tillgångar. Ackord medför en sanering av gäldenärens ekonomiska förhållanden som ofta möjliggör att en av gäldenären bedriven rörelse i fortsättningen kan drivas under gynnsammare ekonomiska förutsättningar antingen av gäldenären själv eller av annan till vilken rörelsen överlåts. I förhållande till konkurs medför ackord avsevärda fördelar genom att den dyrbara, tidsödande och värdeförstörande avvecklingen och realisationen av gäldenärens tillgångar undviks. När förutsättningar föreligger för ackord med-

för ackordsförfarandet sålunda i allmänhet ett gynnsammare resultat för borgenärerna än konkurs.

De ackordsuppgörelser som hittills träffats har vanligen varit underhandsackord. Sådana förekommer i rätt stor utsträckning. Förfarandet är inte reglerat i lag utan bygger helt på frivilliga överenskommelser. Enligt tillgängliga uppgifter genomfördes under åren 1960—1966 sammanlagt omkring 1 200 underhandsackord under medverkan av de organisationer som specialiserat sig på sådan verksamhet. Frekvensen av ackord enligt AckL och KL, offentliga ackord, är däremot liten. Under åren 1956—1965 fastställdes sålunda sammanlagt 16 ackord i konkurs och 83 offentliga ackord utan konkurs.

Lagberedningen har bedömt det som angeläget att en reform av ackordslagstiftningen genomförs i syfte att göra ackordsförfarandet mera praktiskt användbart. Under det nordiska samarbetet på konkursrättens område har enighet nåtts i vissa frågor rörande ackordslagstiftningen men det är enligt beredningens mening inte nödvändigt att avvakta slutliga förslag från övriga länder.

Behovet av en snar reform av ackordslagstiftningen har allmänt understrukits under remissbehandlingen. Detta anses också kunna ske utan att det nordiska samarbetet på detta område äventyras. De av beredningen företagna ändringarna har allmänt ansetts ägnade att undanröja de nuvarande bristerna i ackordslagstiftningen.

Även enligt min mening torde den ringa förekomsten av offentliga ackord i hög grad bero på att nuvarande bestämmelser medför ett alltför omständligt förfarande. I likhet med lagberedningen och remissopinionen anser jag därför att det finns ett starkt behov av en reform av ackordslagstiftningen. I allt väsentligt föreligger enighet inom de nordiska länderna angående de lösningar som bör väljas på detta område. En reform bör kunna genomföras utan att överensstämmande lagförslag lagts fram i de övriga nordiska länderna.

F. n. försvåras ackordsförhandlingar ofta av att borgenärerna oberoende av förhandlingarna kan erhålla utmätning eller sätta gäldenären i konkurs. Först efter beslut om inledande av offentlig ackordsförhandling inskränks den möjligheten. Lagberedningens förslag innebär däremot att, sedan god man förordnats, förhandlingar om underhandsackord skall kunna föras och offentligt ackord vid behov förberedas utan störande säraktioner från borgenärer som skulle omfattas av ackordet. När det gäller offentligt ackord innebär förslaget bl. a. att minimikravet på utdelning sätts ned och att borgenärsmajoriteten för antagande av ackord minskas. Vidare föreslår beredningen att återvinning skall kunna ske vid ackord på samma sätt som under konkurs. Även förfarandet vid förhandling om offentligt ackord förenklas avsevärt i beredningens förslag.

Enligt min mening innebär det en värdefull vinning om förhandlingar

om underhandsackord kan föras utan att störas av säraktioner från borgenärerna. En sådan ordning medför med all sannolikhet att åtskilliga konkurser kan undvikas. Även på de övriga områden där lagberedningen för fram reformförslag finns det enligt min mening utrymme för en modernisering och förenkling av ackordslagstiftningen. Syftet med en reform av ackordslagstiftningen bör vara att göra ackord till ett mer användbart redskap när det gäller att i kritiska situationer åstadkomma en uppgörelse mellan gäldenär och borgenär med minsta möjliga förluster för företag och anställda.

2.4.2 God man vid ackordsförhandling

Enligt AckL skall god man förordnas innan offentlig ackordsförhandling inleds. Gode mannens uppgift enligt AckL är i första hand att förrätta bouppteckning. Han skall också avge berättelse om boets tillstånd och orsakerna till gäldenärens obestånd samt avge yttrande huruvida ackordsförslaget bör antas av borgenärerna eller inte. Några formella kompetenskrav uppställs inte för gode mannen. Han skall ha sådan insikt och erfarenhet som erfordras för uppdraget.

Som tidigare framhållits innehåller lagberedningens förslag den nyheten att förhandling om underhandsackord skall kunna ske under insyn av god man och att godmansförordnandet skall vara förenat med vissa rättsverkningar i syfte att motverka säraktioner från enskilda borgenärer medan ackordsförhandlingarna pågår. Om gäldenären inte sökt offentlig ackordsförhandling inom två månader från godmansförordnandet, förfaller förordnandet och dess verkningar. Söks däremot offentlig ackordsförhandling inom den angivna tiden övergår förfarandet i ett andra skede, motsvarande offentlig ackordsförhandling enligt AckL.

En av de betydelsefullaste uppgifterna vid en reform av ackordslagstiftningen är, som jag tidigare framhållit, att tillskapa en ordning som möjliggör att förhandling om underhandsackord kan föras utan att störas av säraktioner från borgenärerna. Beredningens förslag att anknyta rättsverkningar beträffande sådana säraktioner till godmansförordnandet innebär enligt min mening väsentliga fördelar. Jag biträder därför förslaget.

Även när ackordsförhandling inte i första hand syftar till underhandsackord utan till offentligt ackord bör liksom hittills god man kunna förordnas. I dessa fall är det gode mannens huvudsakliga uppgift att förbereda den offentliga ackordsförhandlingen genom att förhandla med borgenärerna, upprätta bouppteckning m. m. och i övrigt utreda boet. Till skillnad mot vad som gäller enligt AckL medför godmansförordnandet även i dessa fall rättsverkningar förutsatt att offentlig ackordsförhandling inleds inom två månader.

Enligt beredningens förslag skall en väsentlig uppgift för gode mannen

vara att utreda boet och förhandla med borgenärerna om underhandsackord. Vid förhandling om offentligt ackord skall gode mannen ha viktiga funktioner i själva förfarandet. Beredningen har i fråga om gode mannens kvalifikationer ansett att juris kandidatexamen i regel bör krävas men har inte ställt upp något ovillkorligt krav i detta hänseende.

Under remissbehandlingen har frågan om gode mannens kvalifikationer varit föremål för delade meningar och det har framförts krav både på juridisk och på ekonomisk utbildning för gode mannen.

Med den ställning som gode mannen intar enligt förslaget finns det starka skäl att uppställa det kravet på gode mannen att han skall ha juridisk utbildning. Jag biträder därför beredningens förslag att juris kandidatexamen i regel bör krävas. Som beredningen funnit bör dock något ovillkorligt krav om sådan examen ej uppställas. Givetvis skall gode mannen också ha den insikt i och erfarenhet av ekonomiska frågor som uppdraget kräver. Detta krav kan beaktas i den allmänna lämplighetsprövning som skall föregå förordnandet. Jag föreslår den regeln att gode mannen bör vara lagfaren samt att han i övrigt skall ha den insikt och erfarenhet som uppdraget kräver.

2.4.3 Konkurs och utmätning sedan god man förordnats

För att komma till rätta med risken för säraktioner från borgenärernas sida medan förhandling pågår föreslår lagberedningen att vissa rättsverkningar skall anknytas till förordnandet av godman. De föreslagna bestämmelserna innebär att konkursansökan från borgenär som skulle omfattas av ackordet kan förklaras vilande medan förhandling om underhandsackord pågår, om det inte finns särskilda skäl att anta att borgenärens rätt kommer i fara. Om utmätning sker för fordran som inte har särskild förmånsrätt, skall gode mannen kunna hindra försäljning av den utmätta egendomen eller, om försäljning skett, betalning till utmätningsborgenären.

De föreslagna bestämmelserna om hinder mot konkurs och utmätning under förhandling om underhandsackord har vunnit allmän anslutning under remissbehandlingen. Även enligt min mening är den föreslagna ordningen ägnad att utgöra ett verksamt skydd mot säraktioner från borgenärerna under förhandling om underhandsackord. Enskilda borgenärers intresse av att kunna få gäldenären försatt i konkurs kan inte heller anses utgöra hinder mot de föreslagna bestämmelserna. Verkan av konkursansökan, t. ex. beträffande utmätning, inträder sålunda om ackordsuppgörelse inte kommer till stånd eller om godmansförordnandet återkallas. Skulle borgenärens rätt äventyras av särskild anledning, t. ex. genom gäldenärens förfogande över egendomen, skall prövningen av konkursansökan inte heller uppehållas av att god man förordnats.

2.4.4 Minsta dividend vid offentligt ackord

Som tidigare anförts innebär ackord att borgenärernas fordringar nedsätts till en viss procent av de ursprungliga fordringsbeloppen, varvid bestämmelser ges om betalningstiden. Andra typer av ackord förekommer visserligen men det övervägande antalet är av detta slag. Jämfört med utdelning i konkurs föreligger den betydelsefulla skillnaden att gäldenärens skuld anses slutligt reglerad sedan ackordet fullgjorts trots att endast en del av skulden erlagts till borgenären. En konkursborgenär däremot har efter konkursens slut kvar sin fordran mot gäldenären till den del den inte betalats genom utdelning i konkursen. Det sagda innebär att en direkt jämförelse mellan storleken av utdelning i konkurs och den betalning som sker vid ackord inte blir rättvisande.

AckL föreskriver att ackord åt alla berörda skall ge lika rätt och en utdelning av minst 50 % av fordringsbeloppen. I övriga nordiska länder är kraven på utdelning väsentligt lägre. I Danmark finns inte någon lägsta gräns. I Norge och Finland är minsta dividenden 25 %. Vid de nordiska överläggningarna har preliminär överenskommelse träffats om att minsta dividenden skall utgöra 25 % i normala fall. Enighet har också rått om att lägre utdelning skall kunna godtas, om borgenärerna är ense härom eller synnerliga skäl föreligger. Lagberedningen har utformat sitt förslag i enlighet härmed. Till stöd för den föreslagna ordningen anför beredningen att nordisk rättslikhet på denna punkt inte kan nås om minsta dividenden sätts högre än 25 % samt att en sådan ordning inte medfört några svårigheter i de övriga nordiska länderna. Beredningen framhåller vidare att den låga dividenden bör ses i samband med de föreslagna reglerna om tillämpning vid ackord av återvinningsreglerna i KL. Beredningen anser att faran för att borgenärsmajoritet missbrukar sin ställning mot en minoritet av borgenärer tillräckligt beaktats genom reglerna om fastställelseprövning.

Några remissinstanser har ställt sig kritiska till förslaget på denna punkt. Beträffande den generella sänkningen av minsta dividenden från 50 till 25 % har under remissbehandlingen anförts att lagstiftningen inte borde i alltför hög grad underlätta för gäldenärer att bli av med sina skulder eller för dem som handlägger ackordsfrågor att alltför lättvindigt genomdriva ackordsuppgörelser. En sänkning av minsta dividenden vid offentliga ackord har även ansetts kunna verka prejudicerande på underhandsackorden och leda till att dessa får ett för borgenärerna sämre innehåll. Vidare har anförts att ackordsförfarandet är summariskt och därför bör ge ett absolut skydd för en borgenärsminoritet vid en minsta dividend om minst 40 %. I fråga om den föreslagna möjligheten att vid synnerliga skäl gå under minsta dividenden har framhållits att en minoritet av borgenärer inte under några omständigheter bör kunna tvingas att avstå från mer än tre fjärdedelar av sina fordringar.

En lägre utdelning än 50 % torde inte vara ovanlig vid underhandsackord. Ett sådant ackord förutsätter emellertid samtliga borgenärers medgivande medan vid offentligt ackord en majoritet av borgenärer kan tvinga en minoritet att avstå från en del av sina fordringar. Vid utformningen av reglerna om minsta dividend måste enligt min mening det allmänna intresset av att gäldenärens ekonomiska ställning saneras tillmätas stor vikt. De enskilda borgenärernas motiv för eller emot ackord är givetvis mycket skiftande. Om en betydande borgenärsmajoritet är ense om ackord torde i allmänhet skäl för denna ståndpunkt föreligga från både gäldenärens, borgenärernas och allmän synpunkt även om utdelningen blir låg. I åtskilliga fall torde förhållandena vara sådana att konkurs framstår som ett betydligt sämre alternativ än ett ackord som ger mindre än 50 %.

Frågan om minsta dividenden sammanhänger nära med bestämmelserna om borgenärsmajoritet. Beredningens förslag i denna del innebär särskilda krav på kvalificerad majoritet om minsta dividenden understiger 50 %. Med en sådan ordning minskas riskerna för missbruk vid låg minsta dividend. En särskild garanti mot missbruk finns också i förslagets regler om fastställande av ackord. Som beredningen anfört utgör också de föreslagna reglerna om återvinning ett särskilt skäl att sänka minsta dividenden.

På grund av det anförda och med hänsyn till intresset av nordisk rättslikhet i denna fråga ansluter jag mig till lagberedningens förslag om att minsta dividenden vid offentligt ackord skall uppgå till 25 %.

Ett ovillkorligt hinder mot ackord vid lägre dividend än 25 % skulle enligt min mening göra regelsystemet alltför stelt. I undantagsfall kan även lägre utdelning framstå som fördelaktigare än konkurs. Jag biträder sålunda beredningens förslag att minsta dividenden skall kunna underskridas ej endast när borgenärerna är ense härom utan också om synnerliga skäl föreligger. Det ligger i sakens natur att möjligheten inte får tillgripas annat än i rena undantagsfall. Även när det gäller denna fråga utgör fastställelseprövningen garanti mot missbruk.

En särskild fråga som tagits upp under remissbehandlingen i samband med frågan om minsta dividenden rör skattefordringarnas ställning. Enligt det förslag till ny förmånsrättsordning som lagberedningen numera lagt fram utmönstras nu gällande förmånsrätt för bl. a. skatter. Frågan om en ny förmånsrättsordning är under beredning i justitiedepartementet och jag är inte f. n. beredd att ta ställning till förslaget beträffande förmånsrätt för skatter. Vid prövningen av denna fråga får givetvis beaktas vilka konsekvenser ett slopande av förmånsrätten skulle få i olika avseenden, varvid skattefordringars ställning vid ackord får ingå i bedömningen. Däremot bör enligt min mening frågan om förmånsrätt för skatter inte påverka utformningen av ackordslagstiftningen.

2.4.5 Borgenärer vid offentligt ackord

För att en borgenär skall få delta i offentligt ackord måste hans fordran ha uppkommit före beslutet om inledande av ackordsförhandling. I princip krävs också att fordringen inte är förenad med förmånsrätt. För de fall då säkerhet som ställts för fordringen inte förslår till betalningen av denna gäller olika regler vid ackord i konkurs och ackord utan konkurs. Vid ackord i konkurs behandlas den del av fordringen som inte täcks av säkerheten som oprioriterad fordran medan vid ackord utan konkurs den som har förmånsrätt i viss egendom inte berörs av ackordet ens för vad som brister i den egendom som säkerheten avser. Borgenären har däremot i båda fallen rätt att avstå från sin förmånsrätt helt eller delvis. Skillnaden i behandlingen av förmånsberättigad borgenär vid ackord i och utan konkurs sammanhänger med att det vid ackordsförhandling utan konkurs inte på samma sätt som vid likvidförfarande efter konkurs blir konstaterat i vilken utsträckning den ställda säkerheten räcker till för betalning av fordringen.

Lagberedningen anser att det saknas bärande skäl att göra skillnad mellan förmånsberättigad borgenärs ställning vid ackord i och utan konkurs då säkerheten inte räcker till och föreslår att förmånsberättigad borgenär alltid skall bli bunden av ackordet för den del av fordringen som inte kan tas ut ur den ställda säkerheten. Fordringen skall till den delen anses som oprioriterad och medföra rätt att delta i ackordsförhandlingen. I bouppteckningen skall gode mannen ange om säkerheten bedöms som otillräcklig och underrätta borgenären om detta. I ackordsförfarandet sker i allmänhet ingen försäljning av gäldenärens egendom och frågan i vad mån säkerheten räcker kan därför inte bedömas med ledning härav. Vid röstningen om ackordsförslaget kan det bli nödvändigt att den oprioriterade fordringens storlek är preciserad. Är frågan tvistig får enligt beredningens förslag tvisten prövas av rätten.

Beredningen föreslår även att borgenär med förmånsrätt liksom hittills skall få delta i ackordsförhandlingen i den mån han avstår från förmånsrätten samt att kvittningsberättigad borgenär skall bli likställd med förmånsberättigad borgenär. Detsamma skall gälla borgenär som är säkerställd genom äganderättsförbehåll.

Beredningens förslag har i allmänhet lämnats utan erinran under remissbehandlingen. Vissa tillämpningsproblem befaras med hänsyn till svårigheten att få konstaterat i vad mån säkerheten räcker till betalning av viss fordran. Det har också ifrågasatts om inte säkerhetsköp enligt lösöreköpsförordningen borde jämställas med äganderättsförbehåll.

Förmånsberättigad borgenär bör liksom hittills i princip inte beröras av offentligt ackord. Om borgenär har särskild förmånsrätt och säkerheten inte täcker hela fordringen är det som beredningen anfört rimligt att bor-

genären omfattas av ackordet med så stor del av fordringen som inte täcks av säkerheten. En sådan ordning gäller för närvarande vid ackord under konkurs. Vid ackord utan konkurs uppstår vissa praktiska problem med ett sådant system men några principiella hinder föreligger enligt min mening inte mot en sådan ordning. Ackordet innebär endast att fordran sätts ned med viss procent och innefattar inte i övrigt något ställningstagande till fordringens existens eller storlek. Tvistiga fordringar avgörs inte under ackordsförfarandet i vidare mån än att det belopp för vilket rösträtt får utövas i vissa fall prövas av rätten. Skulle borgenären och gäldenären vid betalningen ha delade meningar om hur stor del av fordringen som täcks av säkerheten får i sista hand talan föras vid domstol. Jag ansluter mig sålunda till vad beredningen föreslagit i denna del.

Om borgenär med förmånsrätt avstår från förmånsrätten, skall han delta i förhandling om offentligt ackord med det belopp avståendet avser. Beredningen har i detta sammanhang anfört att ackordsförhandling överhuvud inte bör förekomma när tillgångarna inte förslår till betalning av de borgenärer som har allmän förmånsrätt. Om tillgångarna inte räcker till de prioriterade borgenärerna är ackordsförhandling i allmänhet givetvis meningslös. Med anledning av vad som anförts under remissbehandlingen i fråga om skattefordringar vill jag dock erinra om att länsstyrelserna har vidsträckta befogenheter att anta ackord (jfr 62 § tredje stycket uppbördsförordningen 1953: 272). Dessa möjligheter föreligger vid både underhandsackord och offentligt ackord.

Med borgenär som har förmånsrätt bör såsom även beredningen föreslår jämställas borgenär som till säkerhet för sin fordran har äganderättsförbehåll i försåld egendom. Under remissbehandlingen har även ifrågasatts om inte säkerhetsköp enligt lösöreköpsförordningen bör jämställas med panträtt. I rättspraxis har sådant säkerhetsköp jämställts med pantsättning vid tillämpning av 6 § KL, som begränsar panthavares rätt att få gäldenär försatt i konkurs (SvJT 1927 ref. s. 7 jfr NJA 1915 s. 403). Detsamma anses gälla vid tillämpning av reglerna om återvinning i konkurs. I frågan huruvida borgenär med säkerhet i form av lösöreköp kan söka gäldenären personligen för den del av fordringen som inte täcks av den köpta egendomens värde är rättsläget oklart (jfr NJA 1928 s. 305 och NJA 1929 s. 150).

Frågan om säkerhetsköpets rättsliga ställning i förhållande till panträtt bör enligt min mening inte tas upp i samband med denna reform av ackordslagstiftningen utan bör lösas i ett större sammanhang. Tills vidare får det alltså överlämnas åt de rättstillämpande myndigheterna att i varje särskilt fall bedöma huruvida borgenär med sådan säkerhet skall jämställas med panthavare vid tillämpningen av ackordslagstiftningen.

När det gäller behandlingen av böter, viten och andra efterställda fordringar vid ackord föreligger särskilda problem. Dessa fordringars ställning i gällande rätt är oklar, men några större praktiska problem synes

inte ha föranletts härav. Som även lagberedningen torde ha förutsatt skall borgenärer som har sådana fordringar inte delta i ackordsförhandlingen annat än i det sällsynta undantagsfall då de övriga fordringarna får full betalning. Dessa fordringar skulle därför kvarstå efter ackordsuppgörelsen. För att undvika ett sådant resultat torde det därför vanligen som beredningen anfört, för ackordets genomförande bli nödvändigt att de efterställda borgenärerna avstår från sina fordringar. Åtminstone när det gäller enskilda borgenärer torde detta i allmänhet inte medföra några svårigheter.

Erfarenheten visar att antalet fordringar till små belopp ofta är stort vid ackordsförhandlingar. Förfarandet blir tungrott när alltför många borgenärer skall delta i förhandlingarna. För att komma till rätta med problemet föreslår beredningen att det vid ackord skall kunna bestämmas att full betalning skall utgå intill visst belopp. Beloppet skall inte fixeras i lag utan kunna bestämmas i varje särskilt fall. Förslaget innebär att alla borgenärer vilkas fordringar understiger det överenskomna beloppet skall få full betalning och att övriga borgenärer skall få full betalning intill samma belopp. Borgenär skall anses som förmånsberättigad i samma mån som han får betalt på detta sätt. Eftersom förmånsberättigade borgenärer inte deltar i ackordsförhandlingen får detta till följd att endast borgenärer med större fordringar får delta och då endast med den del av fordringarna som överstiger det bestämda beloppet.

Förslaget har rönt stor uppskattning vid remissbehandlingen. Ackordscentralen vill gå ett steg längre och anser att småborgenärer bör kunna betalas även innan ackordsförhandlingarna inleds. Härigenom skulle förfarandet kunna ytterligare förenklas.

För egen del finner jag beredningens förslag medföra betydande möjligheter att rationalisera ackordsförfarandet. Genom den föreslagna ordningen kan ackordsförhandlingen begränsas till att gälla fordringsägare med fordringar av någon betydelse. Det kan på goda grunder antas att förhandlingarna med småborgenärerna f. n. i åtskilliga fall drar kostnader som överstiger fordringarnas värde. Den föreslagna ordningen innebär därför inte bara arbets- och tidsvinst utan också en minskning av kostnaderna för förfarandet.

De av lagberedningen föreslagna bestämmelserna innebär att ackordsförslaget kan innehålla ett villkor om full betalning intill visst belopp. Liksom övriga frågor, exempelvis den om minsta dividendens storlek, skall frågan prövas av borgenärerna. För att ackordsförslaget skall antas förutsätts en viss majoritet. Betalning skall dock ske först sedan ackordet antagits och fastställts genom lagakraftvunnet beslut. Har betalning till småborgenärer kommit till stånd tidigare kan betalningen återvinnas om ackordsförhandlingen inte leder till resultat utan ansökan om konkurs inges innan den i 35 § i förslaget till ändring i KL angivna treveckorsfristen löpt ut. Återvinning kan också på talan av borgenär komma till stånd under

ackordsförhandlingen enligt de regler härom som beredningen föreslagit och som jag återkommer till i det följande. Inte ens i det fall då tillräcklig majoritet uppnåtts under förstadiet bör förhandsbetalning av småfordringar ske. Det kan nämligen inträffa att samma majoritet inte kan uppnås när omröstning om ackordsförslaget skall ske. Läget kan visserligen ibland vara sådant att återvinning av förhandsbetalning inte kan ske därför att någon skada inte vållats genom betalningen. Så kan vara fallet om ackordsförslaget antas av föreskriven majoritet när det innehåller bestämmelse om full betalning intill det belopp som redan utbetalats. Annorlunda förhåller det sig om ackord visserligen kommer till stånd men först sedan bestämmelsen om full betalning slopats eller ändrats.

Som framgår av vad jag anfört bör gode mannen som regel inte verka för betalning till småborgenärerna förrän ackordet fastställts. Önskemålen om ytterligare förenklingar av förfarandet vid förhandling om offentligt ackord kan alltså i allmänhet inte tillgodoses genom förhandsbetalning till borgenärer med små fordringar. Förfarandet vid förhandling om offentligt ackord kan emellertid förenklas på andra sätt. Jag återkommer till detta i det följande.

2.4.6 Borgenärsmajoritet vid offentligt ackord

För att ett ackordsförslag skall kunna fastställas och bli slutligt bindande för borgenärerna fordras att en kvalificerad majoritet av dessa på borgenärssammanträde antagit ackordsförslaget. Den röstövervikt som krävs hänför sig både till antalet borgenärer och till summan av de fordringsbelopp som är förenade med rösträtt. AckL fordrar i detta hänseende att antingen alla närvarande borgenärer är ense om förslaget och att dessa anmält två tredjedelar av de röstberättigade fordringarnas sammanlagda belopp eller också att fyra femtedelar av de närvarande borgenärerna röstar för förslaget och att de därvid representerar fyra femtedelar av det sammanlagda fordringsbeloppet.

Lagberedningen föreslår att kravet på kvalificerad majoritet lättas något. Även på denna punkt har enighet nåtts vid de överläggningar som hållits mellan de nordiska staterna. Beredningens förslag innebär att majoritetskravet får variera beroende på om dividenden är högre eller lägre än 50 %. Är den högre skall det föreligga anslutning från tre femtedelar av borgenärerna, vilka skall representera lika stor andel av de röstberättigade fordringarna. Vid lägre dividend skall det föreligga tre fjärdedels majoritet enligt båda beräkningsgrunderna. Förslaget har i huvudsak godtagits vid remissbehandlingen.

Som jag tidigare framhållit har majoritetsreglerna ett nära samband med frågan om utdelningen. Beredningens förslag innebär att kravet på borgenärsmajoritet under 50 procents utdelning sänks från fyra femtedelar till

tre fjärdedelar. Enligt min mening kan en sådan lättnad av majoritetskravet genomföras utan risk för missbruk. Borgenärer som anser sig utsatta för illojalt förfarande från majoritetens sida har i sista hand möjlighet att få sina synpunkter beaktade vid fastställelseprövningen. Jag biträder sålunda beredningens förslag när det gäller reglerna om borgenärsmajoritet.

2.4.7 Konkurs och utmätning under förhandling om offentligt ackord

Enligt AckL medför inledande av offentlig ackordsförhandling vissa verkningar i fråga om möjligheterna att få gäldenären försatt i konkurs och att få till stånd utmätning. Sedan offentlig ackordsförhandling inletts kan borgenärens konkursansökan sålunda inte bifallas om den inte medges av gäldenären eller borgenären representerar mer än en femtedel av rösträtten. För ackordets antagande krävs ju fyra femtedels röstövervikt. Under senare stadier i förfarandet skärps kravet ytterligare. Utmätning som sker sedan beslut meddelats om inledande av offentlig ackordsförhandling är ogiltig. Om fordringen uppkommit efter det att ackordsförhandlingen inletts får utmätning dock ske, eftersom en sådan fordran inte berörs av ackordet. Borgenär med pant- eller retentionsrätt berörs inte heller av inskränkningarna i rätten till utmätning.

Enligt beredningens förslag skall, sedan ansökan gjorts om offentlig ackordsförhandling, gäldenären i allmänhet kunna sättas i konkurs endast om det saknas skälig anledning att anta att ackord kan komma till stånd. Så kan vara fallet om konkursansökan görs av borgenärer som har tillräcklig röstövervikt för att hindra att ett ackordsförslag blir antaget. Till skillnad från vad som nu gäller blir också gäldenärens egen konkursansökan enligt beredningens förslag underkastad samma begränsning. Har konkursansökan gjorts av borgenär som står utanför ackordsförfarandet, exempelvis en innehavare av företagsinteckning, skall ansökan prövas i vanlig ordning om hans rätt på grund av särskilda skäl är i fara. Sedan beslut meddelats om ackordsförhandling skall utmätning inte få ske för fordran som uppkommit tidigare. Om det likväl sker, blir utmätningen ogiltig. Liksom hittills skall detta dock inte gälla borgenär med förmånsrätt i särskild egendom.

Beredningens förslag har inte föranlett några erinringar under remissbehandlingen.

De av beredningen föreslagna ändringarna ligger i linje med strävandena att göra ackord till ett mera användbart alternativ till konkurs och jag ansluter mig till vad beredningen föreslagit i denna del. Bestämmelserna medför bl. a. inskränkning i gäldenärens nuvarande möjligheter att själv begära sig i konkurs under förhandling om offentligt ackord. En ackordsförhandling bör få fortgå så länge det finns rimliga möjligheter till ackord även om gäldenären i undantagsfall skulle ångra sig och inte vill medver-

ka. Borgen kan t. ex. ha ställts för ackordet och borgenärerna kan tänkas föredra detta framför en konkurs. Principen bör vara att gäldenären, sedan han inlett ackordsförfarandet, inte godtyckligt skall få ändra ståndpunkt och därmed omintetgöra det arbete som föranletts av hans tidigare inställning.

Då konkursansökan förklarats vilande i avvaktan på att ackordsfrågan avgjorts skall den, när tiden är inne, tas upp självmant av rätten. Om ackord kommit till stånd kan det förutsättas att gäldenären inte längre är på obestånd. Har ackordsförhandlingen inte lett till resultat torde förutsättningarna för konkurs föreligga.

2.4.8 Återvinning vid offentligt ackord

Enligt gällande rätt kan återvinning ske endast i konkurs. Syftet med konkurs är främst att vid gäldenärs betalningssvårigheter åstadkomma en uppgörelse under lugna former. Om det stod borgenärerna fritt att utan risk för återgång av avtal med gäldenären vidta åtgärder ända fram till konkursbeslutet för att uppnå förmåner på andra borgenärers bekostnad, skulle detta syfte inte uppnås.

Beredningen föreslår att bestämmelserna om återvinning i konkurs görs tillämpliga vid ackordsförhandling. Till skillnad mot vad som gäller vid konkurs skall dock vid utmätning inte bara betalningen kunna återvinnas utan även den genom utmätningen vunna förmånsrätten kunna fås att gå åter. Fristerna skall räknas från dagen för förordnande av god man. Talan skall väckas medan ackordsfrågan är anhängig men prövning av frågan om återvinning får inte ske förrän ackord kommit till stånd. Uppnås inte ackord skall talan avvisas om inte gäldenären försätts i konkurs efter ansökan som görs inom tre veckor från det ackordsförhandlingen upphörde. Borgenär som berörs av ackordet får enligt förslaget rätt att föra talan om återvinning. Gode mannen har däremot inte tillagts någon sådan behörighet. Vad som erhålls genom återvinning skall utdelas till de borgenärer som deltar i ackordet utöver vad de redan fått. Vid återvinning i konkurs omhänderhas förvaltningen av det återvunna av förvaltaren. Vid ackordsförhandling får gäldenären själv hand om egendomen eftersom han har kvar rådigheten över sina tillgångar. Rätten skall emellertid på begäran av borgenär kunna föreskriva särskild förvaltning av det som skall återbäras.

Beredningens förslag om återvinning har i huvudsak lämnats utan erinran under remissbehandlingen. Den närmare utformningen av återvinningsreglerna har dock föranlett vissa invändningar.

Om ackordsinstitutet skall bli ett effektivt redskap för uppgörelser med borgenärerna måste möjligheterna till säraktioner till förmån för någon eller några borgenärer i görligaste mån elimineras. Jag har tidigare berört vissa regler som syftar till att hindra konkurs och utmätning under ac-

kordsförhandling. Reglerna om återvinning har samma syfte men tar främst sikte på åtgärder under tiden närmast före förhandlingarnas inledande. De skäl som talar för återvinning i konkurs kan åberopas också för återvinning vid ackord. Jag ansluter mig sålunda till beredningens förslag. Liknande bestämmelser torde även komma att föreslås i Danmark och Norge.

Som jag tidigare nämnt är KL för närvarande föremål för översyn som är avsedd att beröra även återvinningsreglerna. Tills vidare bör dock, som beredningen förutsatt, återvinning vid ackord anknyta till de gällande reglerna inom konkursrätten.

I ett avseende innehåller förslagets återvinningsregler en avvikelse från vad som gäller vid konkurs. Vad som i 31 § KL sägs om återvinning av betalning genom utmätning skall nämligen, som nämnts, ha motsvarande tillämpning i fråga om den förmånsrätt som utmätningen medfört. Vid konkurs däremot förfaller den genom utmätning vunna förmånsrätten automatiskt förutsatt att konkursansökan görs inom viss tid från utmätningen. I sak uppnås samma resultat vid ackord genom återvinning.

I ett remissyttrande har anförts att den föreslagna ordningen innebär att återvinningstalan alltid måste föras för att en genom utmätning vunnen förmånsrätt skall kunna omintetgöras och att det är opraktiskt att behöva tillgripa en sådan åtgärd.

Den här berörda frågan har för konkurssituationens del behandlats av lagberedningen i samband med förslaget till fastighetsexekution m. m. (SOU 1968: 64) där beredningen föreslagit att 31 § KL ändras så att bestämmelsen inte endast gäller återvinning av betalning som vunnits genom utmätning utan också ger möjlighet till återvinning av den förmånsrätt som utmätmätningen medfört. Utan att ta slutlig ställning till hur denna fråga skall lösas för konkursfallen anser jag att den av beredningen föreslagna ordningen nu bör väljas när det gäller återvinning vid ackord.

Enligt beredningens förslag får återvinningstalan föras av borgenärerna, medan gode mannen inte — som förvaltaren i konkurs — har behörighet att föra talan om återvinning. Det kan naturligtvis ifrågasättas vilken praktisk betydelse återvinningsinstitutet under sådana omständigheter kan få vid ackord. Med hänsyn till att gäldenären vid ackord har kvar rådigheten över sina tillgångar är det emellertid förenat med stora komplikationer att ge gode mannen befogenhet att föra återvinningstalan självständigt. Jag har därför stannat för den av beredningen föreslagna lösningen. Det är emellertid viktigt att gode mannen noggrant undersöker förutsättningarna för återvinning och biträder borgenärerna i dessa frågor.

En särskild fråga i samband med återvinning som uppmärksammats under remissbehandlingen är återvinningssvarandens ställning under ackordsförhandlingen. En återvinningssvarande som i händelse av bifall till återvinningstalan får en fordran mot gäldenären bör kunna delta i ackordsförhandlingen med sin fordran. En sådan ordning försvåras emellertid av att

återvinningstalan enligt beredningens förslag kan väckas så länge ackordsfrågan är anhängig, dvs. ända fram till dess ackordet fastställts. Som anförts under remissbehandlingen bör ackordsförslaget inte kunna behandlas av borgenärerna innan återvinningssvaranden kunnat få del av den mot honom förda talan. En sådan ordning kan uppnås genom en bestämmelse att återvinningstalan skall väckas före borgenärssammanträdet. Om talan skulle väckas så nära inpå borgenärssammanträdet att återvinningssvaranden inte har möjlighet att ta till vara sina intressen, bör uppskov med sammanträdet kunna komma i fråga.

Som beredningen anfört bör reglerna om återvinning i ackord få giltighet i de övriga nordiska länderna. En sådan ordning kräver ändring i 1933 års nordiska konkurskonvention och bör genomföras när en översyn av denna kommer till stånd.

2.4.9 Förfarandet vid förhandling om offentligt ackord

De nuvarande bestämmelserna i AckL om ackordsförfarandet ansluter sig till vad som gäller för konkurs och ackord i konkurs. Konkursförvaltaren motsvaras i ackordsförfarandet av gode mannen och i övrigt är funktionerna delade mellan rätten, konkursdomaren och en särskilt förordnad rättens ombudsman, vars uppgift är att utöva kontroll över förfarandet. Rättens ombudsman förordnas i samband med beslutet om inledande av ackordsförhandling. Han får del av och förvarar ett exemplar av de handlingar som ges in. Tidsfrister o. d. bestäms av konkursdomaren i samråd med ombudsmannen. Rättens ombudsman granskar inkomna anmälningar och anmärkningar. Han upprättar borgenärsförteckning och leder borgenärssammanträdet, då ackordsförslaget prövas.

Beredningen har i sin strävan att förenkla förfarandet ansett det vara överflödigt med en särskild rättens ombudsman. Förslaget innebär att dennes funktioner delas mellan konkursdomaren och gode mannen. Vid ackord i konkurs föreslås inte ske någon motsvarande ändring. I det fallet finns alltid en ombudsman förordnad redan i samband med inledandet av konkursförfarandet. Beredningen framhåller att utredningsarbetet i allmänhet brukar vara klart, då ansökan görs om inledande av ackordsförhandling. Gode mannen skall vara borgenärernas förtroendeman. Hans uppgift blir bl. a. att verka för att ackord kommer till stånd och att upprätta borgenärsförteckningen. Han föreslås också få rätt att framställa anmärkning mot anmälda fordringar. Borgenärssammanträdet skall ledas av konkursdomaren, medan det ankommer på gode mannen att verka för borgenärernas gemensamma bästa. Förlikningsförfarandet spelar i beredningens förslag inte tillnärmelsevis samma roll vid ackordsförhandling som i konkurs. Vad man syftar till vid ackordsförhandling är endast att söka nå förlikning beträffande sådana fordringar, som är avgörande för frågan om föreskriven majoritet skall kun-

na uppnås eller inte vid röstningen om förslaget. Det föreslås att konkursdomaren i erforderlig utsträckning verkar för förlikning, då någon borgenärs fordran är tvistig. Även gode mannen skall verka härför.

Flertalet remissinstanser har godtagit förslaget att avskaffa rättens ombudsman. I ett par yttranden framhålls dock att ombudsmannen har lättare att på ett fritt sätt föra förhandlingar med borgenärerna än konkursdomaren har. Det anses också vara olämpligt att låta gode mannen svara för upprättandet av röstlängden med det krav på objektivitet som bör ställas i det sammanhanget. Kostnaderna för ombudsmannen är begränsade och institutionen anges därför av rättssäkerhetsskäl böra behållas.

För egen del anser jag dessa farhågor överdrivna. Åtgärderna i samband med ackordsförfarandet är av betydligt mindre omfattning än vid konkurs. I konkurs skall rättens ombudsman övervaka förvaltningen av boet, söka uppnå förlikning beträffande tvistiga fordringar, medverka vid realisationen av tillgångarna och prövningen av utdelningsrätten m. m. Även sedan ackordsförfarande inletts i en konkurs, fortgår konkursen bl. a. såvitt gäller de borgenärers fordringar som inte berörs av ackordet. Vid ackordsförhandling utan konkurs kommer huvuddelen av utredningsarbetet att förläggas till det första stadiet. Gode mannen är då ensam om att leda arbetet. Förfarandet sedan ackordsförhandling därefter inletts går huvudsakligen ut på att undersöka, om erforderlig majoritet för tvångsackord kan uppnås. Förfarandet kan därför förenklas. Det finns enligt min mening under sådana förhållanden inte fog för att belasta förfarandet med en särskild rättens ombudsman. Jag delar därför beredningens uppfattning i denna fråga.

De nuvarande bestämmelserna om anmälning av fordringar och framställande av anmärkning mot dem motsvarar i väsentliga delar reglerna om bevakning och anmärkning i konkurs. Därmed är sagt att förfarandet är strängt formbundet och ganska omständligt. I samband med beslutet om ackordsförhandling bestäms bl. a. fristerna för anmälningar och anmärkningar. Anmälningarna ges in till konkursdomaren, som efter anmälningstidens utgång överlämnar dem till rättens ombudsman. Både gäldenären och borgenär, som anmält fordran, har rätt att framställa anmärkning mot viss fordran. Även anmärkningarna sänds till konkursdomaren, som efter utgången av den föreskrivna anmärkningsfristen översänder också dessa handlingar till rättens ombudsman. Om anmälningsfristen försummats har borgenär möjlighet att göra efteranmälan. Ny frist för anmärkning måste i så fall bestämmas. Kommer inte förlikning till stånd skall tvisten avgöras av rätten.

Enligt beredningens förslag skall bouppteckningen utgöra underlag för röstningen och obligatorisk anmälan av fordringen skall inte ske under förhandlingen. Gode mannen har även tillagts självständig rätt att framställa anmärkning. Då anmärkning skett skall i första hand gode mannen söka åstadkomma förlikning. Om tvistefrågan kvarstår vid borgenärssamman-

trädet, övergår den uppgiften på konkursdomaren. Kan tvisten inte lösas vid sammanträdet och är fordringen avgörande för om förslaget skall antas eller inte, skall rätten avgöra frågan.

Jag delar beredningens mening, att den nuvarande ordningen för anmälnings- och anmärkningsförfarandet är alltför omständlig och att betydande förenklingar kan genomföras. Det är inte nödvändigt att utforma dessa regler efter motsvarande bestämmelser i KL. I konkursförfarandet skall tillgångarna realiseras och influtna medel utdelas till bevakande borgenärer. Bevakningen går ut på att erhålla utdelning för fordringarna, låt vara att dessa kvarstår i den mån de ej täcks av denna.

Vid ackordsförhandling är förhållandet ett annat. Borgenärerna har vanligen redan i samband med den betalningsinställelse, som normalt föregår ackordsförfarandet, anmält sina fordringar till den som skall svara för förhandlingen. Mot bakgrund härav bör det kunna godtas att bouppteckningen skall få utgöra grund för röstlängd. Fordringar som efter formlös anmälan eller enligt gäldenärens uppgifter antecknats i bouppteckningen bör utan vidare åtgärd från borgenärens sida få delta i förfarandet. Detsamma gäller fordran som uppgetts senare av gäldenären. Andra fordringar måste av naturliga skäl anmälas. Sådan anmälan bör ske så snart som möjligt. Särskilda regler om efteranmälan behövs inte och den särskilda tidsfristen för anmärkning kan avskaffas.

Förfarandet vid ackordsförhandling syftar till att få fram underlag för omröstning vid borgenärssammanträde om ackordsförslaget. Det är därför nödvändigt att fordringarnas röstvärde kan fastställas. För detta ändamål bör sålunda en prövning av tvistiga fordringar kunna ske. Ackordslikvid tillfaller varje borgenär, som är bunden av ackordet, i förhållande till hans faktiska fordran även om dess belopp visar sig vara ett annat än det som anmälts. En prövning i ackordsförfarandet av de materiella fordringsanspråken är sålunda inte nödvändig och skulle inte kunna förenas med strävandena att skapa ett mera praktiskt användbart ackordsförfarande.

De föreslagna ändringarna beträffande dessa förfaranderegler innebär sålunda enligt min mening en betydande vinning. Förenklingen utgör även en av anledningarna till att institutet rättens ombudsman bör kunna avskaffas. Jag har inte heller några farhågor för att rättsförluster skall uppkomma genom de nya reglerna.

Ett ackordsförslag som antagits av borgenärerna måste f. n. fastställas av rätten för att bli gällande. Fastställelse kan vägras ex officio i vissa särskilt angivna fall, bl. a. då det är uppenbart att ackordet länder till skada för borgenärerna eller — efter bestridande av borgenär — då säkerhet för ackordets fullgörande inte ställts.

Erfarenheten visar att det sällan förekommer att fastställelse vägras. Beredningen har därför ansett, att omgången med särskilt sammanträde för fastställelseprövningen bör kunna avvaras. I stället skall konkurs-

domaren, som leder borgenärssammanträdet, besluta om fastställelse i anslutning till omröstningen. Om han anser beaktansvärda skäl tala mot fastställelse eller anser att förslaget inte är sådant att det kan fastställas, skall han dock överlämna frågan till rätten. Rättens prövning inskränks alltså till de tveksamma fallen. Ett annat fall då avgörandet skall överlämnas till rätten är det, då det på grund av tvistiga rösträttsfrågor inte kan avgöras om förslaget antagits. Den föreslagna ordningen medför vissa förenklingar av förfarandet. Några olägenheter av att ge konkursdomaren ökade befogenheter på detta område torde enligt min mening inte behöva befaras. Jag ansluter mig därför till beredningens förslag. Beträffande skälen för vägran att fastställa ackordsförslag föreslår beredningen inte några mera vittgående förändringar. Allmänt sett ges rätten enligt förslaget större frihet än nu att vägra fastställelse. Detta hänger samman med de föreslagna lättnaderna beträffande minsta dividend och borgenärsanslutning. I huvudsak innebär bestämmelserna att fastställelse liksom nu skall kunna vägras ex officio i allvarligare fall, men att det i övrigt skall ske endast efter bestridande av borgenär. Även i denna del anser jag att beredningens förslag bör genomföras.

2.4.10 Tillsyn över ackordets fullgörande m. m.

F. n. finns inte någon laglig möjlighet att ställa gäldenären under tillsyn i fråga om fullgörandet av ackordet. Beredningen framhåller att gode mannen ofta är verksam för att se till att ackordet fullgörs och föreslår att möjlighet tillskapas att i förekommande fall underkasta gäldenären sådan tillsyn. Jag biträder beredningens förslag. I departementsförslaget har sålunda tagits in en bestämmelse av innehåll, att konkursdomaren på begäran av borgenär som omfattas av ackordet skall kunna förordna gode mannen eller annan lämplig person att tillse, att gäldenären fullgör sina förpliktelser enligt ackordet.

Den eftergift gäldenären erhållit kan enligt 37 § AckL i vissa fall förfalla. Så kan t. ex. ske om det i efterhand visar sig, att gäldenären hemligen gynnat någon borgenär. Då eftergiften förfallit kvarstår borgenärernas rätt enligt ackordet till ackordslikvid inom viss tid. Borgenärerna har emellertid dessutom kvar sina återstående fordringar mot gäldenären. Särskild prövning för att eftergiften skall förfalla krävs inte enligt nuvarande bestämmelser. I enlighet med beredningens förslag innehåller departementsförslaget den ändringen att frågan om förverkande av eftergift enligt ackord skall prövas av rätten på ansökan av borgenär.

Lagrådet

Lagrådet lämnade förslagen utan erinran.

Motionen

I *motionen II: 1478* hemställs *att* "riksdagen måtte besluta dels att en ackordsprocent som understiger 50 men icke 25 % skall kunna godtas endast om den godkänts av samtliga kända borgenärer som skulle omfattas av ackordet eller särskilda skäl föreligger att godta den, dels att 25 %-gränsen kan underskridas endast om samtliga kända borgenärer godkänt lägre procent" *samt att* "vederbörande utskott måtte utarbeta härför erforderliga författningsändringar".

Motionären redogör för gällande regler om ackordsprocent och borgenärsmajoritet samt för propositionens förslag i dessa hänseenden. Härefter anförs i motionen följande.

Som enda bärande motiv för en sänkning av minsta dividenden har åberopats det nordiska samarbetet. Även jag anser att man i möjligaste mån bör eftersträva nordisk överensstämmelse på olika lagstiftningsområden. Jag vill dock i likhet med hovrätten för Västra Sverige ifrågasätta om intresset av att erhålla en gemensam nordisk reglering är så stort att den föreslagna sänkningen bör genomföras. Även om det förekommer att fordringsägarna från övriga nordiska länder bevakar sin fordringar i Sverige, torde det, som Advokatsamfundet påpekat, vara lika vanligt att fordringsägare från icke nordiska länder befinner sig i majoritet bland utländska fordringsägare. Eftersom ackordsreglerna icke heller i övrigt torde komma att bli helt identiska i Norden, saknas anledning att just beträffande minsta dividenden frångå de nuvarande bestämmelserna. Det bör också erinras om att man i Danmark inte har någon lägsta gräns.

En sänkning av minsta dividenden från 50 till 25 % skulle enligt min uppfattning i alltför hög grad underlätta för gäldenären att bli av med sina skulder. Det skulle också innebära att de som är sysselsatta med ackordsarbetet alltför lättvindigt skulle kunna genomdriva ackordsuppgörelser.

Enligt min uppfattning är det mycket betänkligt att en majoritet borgenärer skulle kunna tvinga minoriteten, som enligt förslaget skulle kunna uppgå till 1/4 av samtliga röstande och representera lika stor del av de röstberättigande fordringarnas sammanlagda belopp, att avstå från mer än 3/4 av sina fordringar.

Jag vill i likhet med hovrätten för Västra Sverige föreslå att en ackordsprocent som understiger 50 men icke 25 % skall kunna godtagas endast om den godkänts av samtliga kända borgenärer som skulle omfattas av ackordet eller särskilda skäl föreligger att godtaga den. 25 %-gränsen kan underskridas endast om samtliga kända borgenärer godkänt lägre procentsats.

Jag vill också som skäl för min ståndpunkt hänvisa till det förslag i anslutning till proposition nr 142 som framlagts bl. a. från vårt håll om att förmånsrätten för skatter skall upphöra. I motsats till departementschefen anser jag att skatteprivilegiets avskaffande bör påverka ackordslagstiftningen i vad avser minsta dividenden.

Utskottet

I förevarande proposition framläggs förslag till en ny ackordslag som skall ersätta nuvarande bestämmelser i 1921 års lag om ackordsförhandling utan konkurs. Vidare föreslås att reglerna i konkurslagen om ackord anpassas till innehållet i den nya ackordslagen. Förslagen föranleder vissa följdändringar i andra författningar. Lagstiftningen föreslås träda i kraft den 1 januari 1971.

Avsikten med de framlagda förslagen är att ackordsförfarande utan konkurs skall kunna komma till användning i större omfattning än för närvarande. I detta syfte föreslås flera förenklingar i själva förfarandet. Sålunda mildras nuvarande krav på behörighetshandlingar m. m. och den nuvarande omständliga ordningen för anmälnings- och anmärkningsförfarandet förenklas. Någon rättens ombudsman skall inte vidare förordnas vid förhandling om ackord utan konkurs; de uppgifter som därvid f. n. åvilar rättens ombudsman föreslås bli delade mellan konkursdomaren och gode mannen. Hänskjutande till särskilt sammanträde inför rätten av fråga om fastställande av ackord skall inte behöva regelmässigt äga rum. För förhandling om ackord under ledning av god man föreslås skyddande bestämmelser så att förfarandet inte onödigtvis skall störas av ansökning om konkurs eller utmätning.

Enligt den nuvarande ackordslagstiftningen får ackord inte fastställas om ej alla borgenärer som inte uttryckligen medgivit annat får utdelning med minst 50 % (minsta dividend). Ackordsförslag anses antaget om alla vid borgenärssammanträdet närvarande borgenärer godtagit det och de anmält två tredjedelar av beloppet av samtliga röstberättigade fordringar. Detsamma gäller om fyra femtedelar av de borgenärer som är närvarande bifaller förslaget och de anmält fyra femtedelar av nyssnämnda fordringsbelopp. Enligt den föreslagna lagstiftningen skall minsta dividenden utgöra 25 % av fordringsbeloppen samt kravet på borgenärsmajoritet minskas och göras beroende av ackordsprocentens storlek. Mindre utdelning än med 25 % skall kunna förekomma om samtliga berörda borgenärer godkänner det eller om synnerliga skäl föreligger. Vid utdelning som är högre än 50 % skall det föreligga anslutning från tre femtedelar av borgenärerna, vilka skall representera lika stor andel av de röstberättigade fordringarna. Vid lägre dividend skall det föreligga tre fjärdedels majoritet enligt båda beräkningsgrunderna.

Betydelsefulla inslag i reformen är vidare att konkurslagens regler om återvinning föreslås bli tillämpliga vid offentlig ackordsförhandling samt att tillsynsman skall kunna förordnas för att tillse att gäldenären fullgör sina åtaganden enligt ackordet.

I den i anledning av propositionen väckta motionen II: 1478 riktas kritik mot utformningen av bestämmelserna om minsta dividend och borgenärsmajoritet. Motionären framhåller bl. a. att en sänkning av ackordsprocenten från 50 till 25 skulle göra det för lätt för gäldenären att bli av med sina skulder samt medföra att de som är sysselsatta med ackordsarbetet alltför lättvindigt skulle kunna genomdriva ackordsuppgörelser. Enligt motionärens uppfattning är det betänkligt att låta en majoritet borgenärer tvinga en minoritet — som enligt propositionen skulle kunna uppgå till 1/4 av samtliga röstande och representera lika stor del av de röstberättigade fordringarnas sammanlagda belopp — att avstå från mer än 3/4 av sina fordringar. Motionären yrkar att en ackordsprocent som understiger 50 men icke 25 skall få godtas endast om den godkänts av samtliga borgenärer eller särskilda skäl föreligger att godta den. Gränsen 25 % bör få underskridas endast efter godkännande av samtliga borgenärer.

Utskottet vill till en början erinra om att förslagen tillkommit i nordiskt samarbete och att propositionens regler om minsta dividend och borgenärsmajoritet överensstämmer med vad som preliminärt överenskommits vid de nordiska överläggningarna. En ordning där dividenden inte sätts högre än 25 % har ej medfört några svårigheter i de övriga nordiska länderna. Förutom på intresset av nordisk rättslikhet har departementschefen grundat propositionens förslag på väsentligen följande överväganden. Det allmänna intresset av att gäldenärens ekonomiska ställning saneras måste tillmätas stor vikt. Om en betydande borgenärsmajoritet är ense om ackord, torde i allmänhet skäl för denna ståndpunkt föreligga såväl från gäldenärens och borgenärernas sida som från allmän synpunkt, även om utdelningen blir låg. I åtskilliga fall torde förhållandena vara sådana att konkurs framstår som ett betydligt sämre alternativ än ett ackord som ger mindre än 50 %. Garantier mot missbruk vid låg minsta dividend tillskapas genom de i förslaget uppställda särskilda kraven på kvalificerad borgenärsmajoritet om minsta dividenden understiger 50 % och genom de föreslagna reglerna om fastställelseprövning av ackord. Reglerna om återvinning, som medför att medel kan komma att återföras till gäldenären för utdelning till borgenärerna utöver ackordsprocenten, utgör också ett särskilt skäl att sänka minsta dividenden. Ett ovillkorligt hinder mot ackord vid lägre dividend än 25 % skulle göra regelsystemet alltför stelt. Frågan om förmånsrätt för skatter bör inte påverka utformningen av ackordslagstiftningen.

Utskottet kan för sin del ansluta sig till dessa överväganden i propositionen. Särskilt kan framhållas att förslaget ger domstolen större frihet än nu att vägra fastställelse av ackord efter bestridande av fordringsägare eller borgensman. Härigenom skapas garantier mot otillbörligt utnyttjande av en majoritetsställning.

I enlighet med det anförda biträder utskottet propositionens förslag om minsta dividend och borgenärsmajoritet samt avstyrker bifall till motionen.

Som ovan nämnts medför förslaget förenklingar av bl. a. den nuvarande ordningen för anmälan av fordringar och anmärkning mot anmälda fordringar. Enligt gällande regler skall borgenärer, som vill delta i ackordsförhandlingen, inom viss tid skriftligen anmäla sina fordringar till konkursdomaren och därvid bifoga de handlingar som åberopas till stöd för framställningen. Eftersom anmälnings- och anmärkningsförfarandet endast gäller rösträtt, föreslås att redan den av gode mannen förrättade bouppteckningen får utgöra underlag för röstlängd under förhandlingen. Departementschefen har uttalat att fordran som efter formlös anmälan eller enligt gäldenärens uppgifter antecknats i bouppteckningen utan vidare åtgärd från borgenärens sida bör få delta i förfarandet och att detsamma gäller fordran som uppgetts senare av gäldenären, medan andra fordringar av naturliga skäl måste anmälas. Till bestämmelser härom, upptagna i 27 § förslaget till ackordslag, anknyter regler om anmärkningsförfarandet i 28 §, som har avseende på varje fordran som deltar i ackordsförfarandet, vare sig den särskilt anmälts av borgenären eller den blivit känd på annat sätt. I 28 § första stycket föreslås regler om vad gäldenär eller borgenär har att iakttaga om han vill framställa anmärkning mot *anmäld* fordran och i andra stycket stadgas skyldighet för gode mannen att — om han finner anledning till anmärkning mot fordran som skulle omfattas av ackordet eller om gäldenär eller borgenär framställer sådan anmärkning hos honom — skyndsamt underrätta den borgenär *som anmält* fordringen. Eftersom regleringen avser anmärkningar även mot fordringar som inte särskilts anmälts, bör lagtexten jämkas så att därav framgår att stadgandet har avseende på anmärkning mot varje fordran som skulle omfattas av ackordet.

Utöver den av utskottet sålunda förordade jämkningen finner utskottet ej anledning till erinran mot de i propositionen framlagda författningsförslagen.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,

A. att riksdagen — med förklaring att riksdagen icke kunnat i oförändrat skick antaga det i förevarande proposition, nr 136, framlagda förslaget till ackordslag — för sin del antager 28 § i nämnda förslag med den ändringen att paragrafen erhåller följande som *utskottets förslag* betecknade lydelse.

28 §

(Kungl. Maj:ts förslag)	*(Utskottets förslag)*
Om gäldenären eller borgenär vill framställa anmärkning mot *anmäld fordran,* skall han göra det skriftligen hos gode mannen i så god tid	Om gäldenären eller borgenär vill framställa anmärkning mot *fordran som skulle omfattas av ackordet,* skall han göra det skriftligen hos go-

(Kungl. Maj:ts förslag)

som möjligt och i vart fall före omröstningen vid borgenärssammanträdet.

Finner gode mannen anledning till anmärkning mot fordran som skulle omfattas av ackordet eller framställer gäldenären eller borgenär sådan anmärkning hos gode mannen, skall denne skyndsamt underrätta den borgenär *som anmält fordringen om* anmärkningen. Detsamma gäller, när värdet av egendom vari borgenär har särskild förmånsrätt bedömes understiga fordringen.

(Utskottets förslag)

de mannen i så god tid som möjligt och i vart fall före omröstningen vid borgenärssammanträdet.

Finner gode mannen anledning till anmärkning mot fordran som skulle omfattas av ackordet eller framställer gäldenären eller borgenär sådan anmärkning hos gode mannen, skall denne skyndsamt underrätta den borgenär *vilkens fordran avses med* anmärkningen. Detsamma gäller, när värdet av egendom vari borgenär har särskild förmånsrätt bedömes understiga fordringen.

B. att riksdagen med avslag på motionen II: 1478 antager 11 och 15 §§ förslaget till ackordslag samt 150 § andra stycket och 162 § förslaget till lag om ändring i konkurslagen;

C. att riksdagen antager förslagen till ackordslag och till lag om ändring i konkurslagen i den mån de icke behandlats under A och B;

D. att riksdagen antager de under punkterna 3)—11) i propositionen upptagna förslagen.

Stockholm den 24 november 1970

På första lagutskottets vägnar:

ERIK ALEXANDERSON

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Alexanderson (fp), Erik Svedberg (s), fröken Mattson (s), herrar Hjorth (s), Schött (m)*, Svanström (cp), fru Lindström (s) och herr Sörenson (fp)*;

från a n d r a kammaren: fru Löfqvist (s), herrar Jönsson i Malmö (s), Oskarson (m), Polstam (cp)*, fru Anér (fp), fru Åsbrink (s)*, herr Jadestig (s) och fru Jonäng (cp).

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herr *Oskarson* (m).

MARCUS BOKTR. STHLM 1970 700030